

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

61023, м. Харків, вул. Весніна, 14, 2-й під'їзд, факс (057) 70-59-077

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

31.01.2024

м. Харків

Слідчий відділу з розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Харківській області майор поліції Кобилка Олександр Олексійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022220000000609 від 13.10.2022 за ознаками складу кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст.42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Борісову Артему Олександровичу, 17.01.1996 р.н., уродженцю м. Краснодон Луганської області, українцю, громадянину України, наявний паспорт Російської Федерації виданий від 03.12.2018 код підрозділу 610-043 міжрайонним відділом управління федеральної міграційної служби по Ростовській області в місті Краснодон № 1002840121 на разі проходить службу в збройних силах Російської Федерації у складі диверсійно - штурмової бригади «Русич», зареєстрований за адресою: Луганська область, м. Краснодон, вул. Лютікова, б. 28 кв. 29, місце знаходження якого на даний час не встановлено

про те, що він обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: порушенні ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, в частині заборони здійснення насилля над життям й особистістю, зокрема всіх видів вбивств, завдання каліцтва, жорстокого поводження й тортур над особою, які не беруть активної участі в бойових діях, гуманного поводження, без будь-якої ворожої дискримінації, у тому числі причиною якої є раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан, чи будь-які інші подібні критерії, заборони наруги над людською гідністю, зокрема образливого та принизливого поводження, ст. 33 Конвенції, відповідно до якої, пограбування забороняються, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротачії сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Разом з тим протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) тощо).

Так, 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією

частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та Російська Федерація (далі за текстом – Конвенція), сторони домовилися, що Високі Договірні Сторони зобов'язуються дотримуватися та забезпечувати дотримання цієї Конвенції за всіх обставин.

Згідно ст. 3 Конвенції з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто *hors de combat* (поза боєм) унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведатися гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб: а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; б) захоплення заручників; с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Згідно з положеннями ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

У силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліді, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно із ст. 33 Конвенції, пограбування забороняються. Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Статтею 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Додаткового протоколу I) від 8 червня 1977 року (далі за текстом – Додаткового протоколу I) передбачено, що фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності.

Статтею 44 Додаткового протоколу I передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв'язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може

відрізнити себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Статтею 51 Додаткового протоколу I передбачено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поведуться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Згідно з ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів — фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знущання над людською гідністю, зокрема принижуюче й образливе поведіння, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Одразу після оголошення 24.02.2022 Президентом РФ про початок «спеціальної військової операції», російські війська перетнули російсько-український кордон та пішли у наступ на території Харківської області, розпочалися обстріли військовослужбовцями ЗС РФ та учасниками незаконних збройних формувань цивільних об'єктів та цивільного населення на території Харківської області.

У подальшому значна кількість військовослужбовців ЗС РФ разом з учасниками незаконних збройних формувань у складі визначених підрозділів ЗС РФ пересувалися територією Харківської області як в напрямку адміністративних кордонів області, так і в зворотному — у бік російсько-українського кордону.

Одночасно з веденням бойових дій на території Харківської області та здійсненням обстрілів населених пунктів, у тому числі з ракетно-артилерійського озброєння та із застосуванням авіації, військовослужбовці ЗС РФ з метою забезпечення можливості безперешкодного пересування територією області здійснювали блокування чи тимчасове захоплення ряду населених пунктів, облаштування на автомобільних шляхах області блокпостів для здійснення заходів щодо контролю доступу осіб на обумовлену ділянку території та ймовірну оборону від наступу військовослужбовців Збройних Сил України.

Так, 24.02.2022 територія Вовчанської ОТГ Чугуївського району Харківської області була окупована збройними формуваннями РФ, а саме представниками Росгвардії, ФСБ, ПВК «Вагнер», МВД РФ, 101, 110 ЛДНР.

В цей час у місцевого жителя м. Вовчанськ, Чигринова Д.С., виник умисел, направлений на вчинення кримінальних правопорушень на території Вовчанської ОТГ Чугуївського району Харківської області, шляхом порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

З цієї метою, Чигринов Д.С., використовуючи переваги відсутності контролю з боку влади України та присутності окупаційних військ РФ на території Вовчанської ОТГ Чугуївського району Харківської області, відчуючи безкарність та відсутність відповідальності за заплановану злочинну діяльність, на початку березня 2022 року, точна

дата та час в ході досудового розслідування не встановлена, усвідомлюючи, що військовослужбовці збройних сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державний кордон України, зокрема в межах Харківської області, та з метою окупації України здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народно господарче та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, усвідомлюючи переваги вчинення кримінальних правопорушень із залученням інших учасників, вирішив вчиняти кримінальні правопорушення – злочини зазначеної категорії за попередньою змовою групою осіб.

З метою реалізації злочинного умислу, Чигринов Д.С., налагодив співпрацю із представниками збройних сил Російської Федерації, організовував забезпечення діяльності дислокованих у м. Вовчанськ військових формувань окупаційних військ, підконтрольних РФ, після чого запропонував Гречку В.М., Гаспаряну Б.Г., військовослужбовцям ЗС РФ Кузьміну Дмитру Леонідовичу, 15.04.1977 р.н., з позивним «Фенікс», Домрачеву Михайлу Юрійовичу, 19.10.1995 р.н. з позивним «Гиря- Форвард», Борісову Артему Олександровичу, 17.01.1996 р.н. з позивним «13», Мушті Сергію Володимировичу, 23.11.1981 р.н. з позивним «Марс1», а також іншим, невстановленим під час досудового розслідування військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації, прийняти участь у вчиненні злочинів у групі осіб, які пов'язані з іншими порушеннями законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: порушеннями ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеви 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, на території окупованих збройними силами Російської Федерації населених пунктів Вовчанської ОТГ Чугуївського району Харківської області, шляхом вчинення крадіжок особистого майна цивільного населення, вчинення крадіжок, поєднаних з проникненням у інше приміщення, незаконного заволодіння транспортними засобами, з погрозою застосування насильства, яке є небезпечним для життя чи здоров'я особи, вчиненого за попередньою змовою групою осіб в умовах воєнного стану.

На вказану пропозицію Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борісов А.О., Мушта С.В., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., а також інші невстановлені слідством військовослужбовці збройних сил Російської Федерації погодились та висловили свою згоду прийняти участь у скоєнні ряду тяжких злочинів у групі осіб, а грошові кошти та матеріальні цінності, виручені від їх злочинних дій звернути на свою користь, розподіливши їх між усіма учасниками групи у частинах, розмір яких у ході досудового слідства не встановлений.

Таким чином, Борісов А.О. у період часу з 24.02.2022 по травень місяць 2022 року, за попередньою змовою у групі з іншими учасниками скоїли низку особливо тяжких злочинів за встановленими фактичними обставинами:

Зокрема, досудовим розслідуванням встановлено, військовослужбовець збройних сил Російської Федерації Борісов А.О., діючи за попередньою змовою групою осіб разом з місцевими мешканцями громадянами України Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., Гречко В.М. та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, перебуваючи на території окупованого збройними силами Російської Федерації м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, тобто діючи з прямим умислом, з метою особистого збагачення, тобто корисливих мотивів, усвідомлюючи, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи норми зазначеного права, зокрема вимогами статті ст. 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня

1949 року, маючи при собі вогнепальну зброю в середині березня 2022 року, точного часу під час досудового розслідування не встановлено, прибули до садового товариства «Еко Парк Сосновий Бір» розташований в с. Бугаївка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області.

Перебуваючи на території вказаного товариства, з метою реалізації спільного злочинного умислу, направились до домоволодіння Вербицького М.П. за адресою вул. Будівельну 16, де на той час перебували охоронці Кравченко В.В. та Пресняков А.О., що здійснювали цілодобову охорону даного домоволодіння, мешкаючи в спеціально пристосованому для цього приміщенні.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринов Д.С., діючи за попередньою змовою у групі осіб разом з іншими учасниками, демонструючи вогнепальну зброю – пістолет невстановленого зразка та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк останнього, продовжуючи з метою реалізації спільного злочинного умислу, направлено на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, почав вимагати від Кравченка В.В. та Преснякова А.О. видати наявні транспортні засоби та інше майно, що належало Вербицькому М.П. При цьому Гречко В.М., з метою спонукання на вчинення активних дій з їх боку, також оголив вогнепальну зброю – пістолет невстановленого зразка та калібру, який мав при собі та почав погрожувати її застосуванням.

Отримавши, від Кравченка В.В. та Преснякова А.О. відмову на добровільну передачу транспортних засобів, Чигринов Д.С. повідомив іншим учасникам групи військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації, зокрема, Борісову А.О., а також Кузьміну Д.Л., Мушті С.В., Домрачеву М.Ю. та іншим невстановленим військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації про необхідність виламати двері до гаражу. Останні діючи умисно, з корисливим мотивом, розуміючи, що порушують положення ст. 33 ст. 147 Конвенції, охоплені між собою єдиним умислом, виламали шляхом демонтажу двері до гаражу та зірвали ролети, тим самим отримали безперешкодний вільний доступ до вказаного приміщення, у якому знаходилось майно, що належало Вербицькому М.П., а саме: до квадроциклу марки Outlander MAX 800 LTD серійний номер рами 3JBERKN12BJ000584 серійний номер двигуна M7504558, гідроциклу GTX LTD IS 260 з номером відповідно до Кодексу торговельного мореплавства UA 3629KV, ідентифікаційний номер корпусу YDV21595F414 на причепі спеціалізованому Верда 1 номер кузова Y99VERDA1E0B94058 номер шасі E0B94058, багі Polaris 2017 року випуску, vin TAPVDE99XHK003790.

Після чого, з метою реалізації спільного злочинного умислу, військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борісов А.О., Мушта С.В., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю. місцеві мешканці громадяни України Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., інші невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил Російської Федерації, заволоділи ключами, які знаходились у приміщенні охорони на території домоволодіння та використовуючи їх, незаконно проникли до приміщення житлового будинку, де оглянули обстановку та матеріальні цінності в частині побутової техніки та виявили мікрохвильову піч LG MS2336GIB.

У подальшому, Чигринов Д.С. розуміючи, що Кравченко В.В. та Пресняков А.О. цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, у присутності Гречка В.М., Гаспаряна Б.Г., Борісова А.О., Мушти С.В., Кузьміна Д.Л., Домрачева М.Ю. та інших невстановлених під час досудового розслідування військовослужбовців збройних сил Російської Федерації, наказав їм підготувати виявлену

техніку до транспортування, після чого наказав залізити всередину шафи у гаражі та не виходити із неї упродовж 2 годин.

Побоюючись за своє життя та здоров'я, Кравченко В.В. та Пресняков А.О. вимушені були підкоритися розпорядженням Чигринова Д.С., після чого останній разом з іншими учасниками та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації територію домоволодіння покинули, направившись у невідомому для потерпілих напрямку, а потерпілі, через підкорення, змушені були залишатись проти їх волі всередині шафи та не виходити з неї упродовж 2-х годин.

Після чого, військовослужбовець збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., продовжуючи спільний злочинний умисел направлений на порушення законів та звичаїв війни разом з місцевими мешканцями громадянами України Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьміним Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими нествановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, діючи за попередньою змовою групою осіб з корисливих мотивів, приблизно 20.03.2022, точного часу та дати під час досудового розслідування не встановлено, з метою транспортування раніше підготовленого для розграбування майна, повторно прибули до садового товариства «Еко Парк Сосновий Бір», розташованого у с. Бугайка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області та направились до домоволодіння Вербицького В.М. за адресою: вул. Будівельна, 16, де на той час перебували охоронці домоволодіння Кравченко В.В. та Пресняков А.О., які здійснювали цілодобову охорону домоволодіння, мешкаючи в спеціально пристосованому для цього приміщенні.

Прибувши за вказаною адресою військовослужбовець ЗС РФ Борисов А.О., разом з місцевими мешканцями громадянами України Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями ЗС РФ Кузьміним Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими нествановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, діючи повторно, за попередньою змовою групою осіб, під час огляду гаражу виявили відсутність колес на транспортному засобі - квадрациклі марки Outlander MAX 800 LTD серійний номер рами 3JBERKN12BJ000584 серійний номер двигуна M7504558. Виявивши факт відсутності коліс на транспортному засобі, Гречко В.М., обурившись на це, продовжуючи реалізацію спільного злочинного умислу, направлено на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, з метою спонукання на вчинення активних дій з їх боку, оголив вогнепальну зброю – пістолет нествановленого зразка та калібру, який мав при собі, направив цівку ствола у бік Кравченка В.В. та Преснякова А.О., тим самим став погрожувати їм застосуванням вогнепальної зброї. Розуміючи, що Кравченко В.В. та Пресняков А.О. цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеви 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, наказав Кравченку В.В. та Преснякову А.О. поставити колеса на транспортний засіб та перемістити його з гаражу на вулицю, а згодом повторно залізити в середину шафи у гаражі та не виходити із неї упродовж 2 годин, що і було ними виконано.

В цей час, Борисов А.О., який, переконавшись, що їх діям ніхто не зможе завадити, з метою досягнення мети, разом з іншими учасниками та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації територію домоволодіння покинули, забрали із собою мікрохвильову піч LG MS2336GIB, за допомогою мотузки приєднали квадрацикл марки Outlander MAX 800 LTD серійний номер рами 3JBERKN12BJ000584 серійний номер двигуна M7504558, гідроцикл GTX LTD IS 260 з номером відповідно до Кодексу торгівельного мореплавства UA 3629KV, ідентифікаційний номер корпусу YDV21595F414 на причепі спеціалізованому

Верда 1 номер кузову Y99VERDA1E0B94058 номер шасі E0B94058, багі Polaris 2017 року випуску, vin TAPVDE99XHK003790 до автомобілів на яких прибули та з місця вчинення злочину поїхали, направившись у невідомому для потерпілих та власника майна напрямку, розуміючи, що вищевказане майно не є абсолютно необхідним для ведення війни, у подальшому розпорядились ним на власний розсуд, використавши у власних цілях.

Своїми умисними, протиправними діями, військовослужбовці ЗС РФ Борисов А.О., Мушта С.В., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю. місцеві мешканці громадяни України Чигринов Д.С., Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., та інші, нестановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, здійснили розграбування майна цивільного населення в особі громадянина України - Вербицького В.М., спричинивши останньому матеріальну шкоду на загальну суму 535 671,87 грн.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у відкритому викраденні майна, що не викликане військовою необхідністю, Борисов А.О. разом з Гречко В.М., Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В. та іншими, нестановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, порушуючи вимоги ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, здійснили розграбування майна цивільного населення в особі громадянина України - Вербицького В.М., тобто інше порушення законів та звичаїв війни, спричинивши останньому матеріальну шкоду на загальну суму 535 671 грн. 87 коп.

Таким чином, Борисов А.О. обґрунтовано підозрюється у іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, в середині березня 2022 року, точного часу під час досудового розслідування не встановлено, військовослужбовець збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., діючи за попередньою змовою групою осіб разом з місцевими мешканцями громадянами України Чигриновим Д.С., Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими нестановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації прибули до садового товариства «Еко Парк Сосновий Бір» розташований в с. Бугаївка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області.

Перебуваючи на території вказаного товариства, продовжуючи свій спільний злочинний умисел, направились до домоволодіння Вербицького М.П. за адресою вул. Будівельну 16, де на той час перебували охоронці Кравченко В.В. та Пресняков А.О., що здійснювали цілодобову охорону даного домоволодіння, мешкаючи в спеціально пристосованому для цього приміщенні.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринов Д.С. разом з іншими учасниками, демонструючи вогнепальну зброю – пістолет нестановленого зразка та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк останнього, продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел, направлений на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, почав вимагати від Кравченка В.В. та Преснякова А.О. видати наявні транспортні засоби та інше майно, що належало Вербицькому М.П. При цьому Гречко В.М., з метою спонукання на вчинення активних дій з їх боку, також оголив вогнепальну зброю – пістолет нестановленого зразка та калібру, який мав при собі, почав погрожувати її застосуванням.

Отримавши, від Кравченка В.В. та Преснякова А.О. відмову на добровільну передачу транспортних засобів, Чигринов Д.С. повідомив Гречко В.М., Гаспаряну Б.Г., військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації, зокрема, Борисову А.О., Кузьмину Д.Л., Домрачеву М.Ю., Мушті С.В. та невстановленим військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації про необхідність виламати двері до гаражу, що ними було виконано.

У подальшому, розуміючи, що Кравченко В.В. та Пресняков А.О. цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, з метою виконання спільного умислу, Чигринов Д.С. у присутності Гречка В.М. наказав їм підготувати виявлену техніку до транспортування, після чого, за відсутності законних підстав для позбавлення волі, наказав зайти всередину шафи у гаражі, таким чином позбавивши волі цивільних осіб, та не виходити із неї упродовж 2 годин.

Побоюючись за своє життя та здоров'я, Кравченко В.В. та Пресняков А.О. вимушені були підкоритися розпорядженням Чигринова Д.С., після чого останній разом з іншими учасниками групи та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації територію домоволодіння покинули, направившись у невідомому для потерпілих напрямку, а потерпілі, через підкорення, змушені були залишатись проти їх волі всередині шафи та не виходити з неї упродовж 2-х годин.

У подальшому, продовжуючи спільний злочинний умисел, військовослужбовець збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., за попередньою змовою у групі з військовослужбовцями ЗС РФ Муштою С.В., Кузьмим Д.Л., Домрачевим М.Ю. та місцевими мешканцями громадянами України Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., а також з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, направлений на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: вимог ст. 33 Конвенції, діючи з корисливих мотивів приблизно 20.03.2022, точного часу та дати під час досудового розслідування не встановлено, з метою транспортування раніше підготовленого для розграбування майна, повторно прибули до садового товариства «Еко Парк Сосновий Бір» розташованого у с. Бугайка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області та направились до домоволодіння Вербицького В.М. за адресою: вул. Будівельна, 16, де на той час перебували охоронці домоволодіння Кравченко В.В. та Пресняков А.О., які здійснювали цілодобову охорону домоволодіння, мешкаючи в спеціально пристосованому для цього приміщенні.

Прибувши за вказаною адресою військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Мушта С.В., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю. місцеві мешканці громадяни України Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., разом з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації діючи повторно за попередньою змовою групою осіб, під час огляду гаражу виявили відсутність колес на транспортному засобі квадроцикл марки Outlander MAX 800 LTD серійний номер рами 3JBERKN12BJ000584 серійний номер двигуна M7504558. Виявивши вказаний факт, Гречко В.М., обурившись на це, з метою реалізації спільного злочинного умислу, направлено на жорстке поводження з цивільним населенням, з погрозою застосування насильства яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, з метою спонукання на вчинення активних дій з їх боку, оголив вогнепальну зброю – пістолет невстановленого зразка та калібру, який мав при собі, направив цівку ствола у бік Кравченка В.В. та Преснякова А.О., тим самим став погрожувати їм застосуванням вогнепальної зброї. Розуміючи, що Кравченко В.В. та Пресняков А.О. цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75

Додаткового протоколу I до неї, наказав Кравченку В.В. та Преснякову А.О. поставити колеса на транспортний засіб та перемістити його з гаражу на вулицю, а згодом, за відсутності законних підстав для позбавлення волі, наказав повторно залізти в середину шафи у гаражі та не виходити із неї упродовж 2 годин, що і було ними виконано.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у незаконному позбавленні волі цивільних осіб, тобто за відсутності процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, Борисов А.О., разом з Гречко В.М., Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В. та іншими, невідомими під час досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, утримуючи Кравченко В.В. та Преснякова А.О. в умовах, несумісних з повагою до людської гідності, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, здійснили порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме жорстке поводження з цивільними особами у формі нелюдського поводження із ними.

Таким чином, Борисов А.О. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, а саме: жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Аналогічним чином, на виконання спільного злочинного умислу, військовослужбовець збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., діючи за попередньою змовою у групі з місцевими мешканцями громадянами України Чигриновим Д.С., Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невідомими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, з корисливих мотивів, вчинили інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: вимог ст. 33 Конвенції.

Зокрема, під час перебування на території окупованого збройних сил Російської Федерації м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, усвідомлюючи, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи норми зазначеного права, а саме вимогами ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, маючи при собі вогнепальну зброю, на початку березня місяця 2022 року точної дати та часу під час досудового розслідування не встановлено, повторно прибули до садового товариства «Еко Парк Сосновий Бір», яке розташованого в с. Бугайівка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області. Перебуваючи на території товариства, направились до домоволодіння Стеріна В.Л. за адресою по вул. Будівельна 5, де на той час перебували охоронці - Самойлова В.Г. та Михайльов Микола (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), що здійснювали цілодобову охорону даного домоволодіння, мешкаючи у ньому.

Прибувши за вказаною адресою, Чигриновим Д.С. разом з іншими вищевказаними учасниками, демонструючи вогнепальну зброю – пістолет невідомого зразку та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брुक останнього, продовжуючи реалізацію спільного злочинного умислу, направлено на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства, яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, розуміючи, що Самойлова В.Г. цивільна особа, яка не приймає активної участі у бойових діях і на яку поширюється норми

міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, наказав останній передати ключі, документи та автомобіль марки LAND ROVER RANGE ROVER AUTOBIOGRAPHY 2018 р.в. державний знак AX2828HC та інше майно, що належало Стереній О.В..

На вимогу Чигринова Д.С. відати зазначений транспортний засіб, ключі та документи на нього, Самойлова В.Г. відмовила, на що Чигринов Д.С. продовжив демонструвати вогнепальну зброю, яку мав при собі, погрожуючи у разі необхідності її застосувати. У цей час Самойлова В.Г., усвідомлюючи реальну загрозу своєму життю та здоров'ю, побоюючись за своє життя, вимушена була підкоритись вимозі Чигринова Д.С. та через підкорення, передала ключі та свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу Борисову А.О., який вказаний транспортний засіб перемістив за межі домоволодіння, тим самим заволодів вказаним транспортним засобом, спричинивши Стереній О.В. матеріальної шкоди на суму 2 847 671 грн. 97 коп.

В цей же час, Чигринов Д.С., демонструючи вогнепальну зброю – пістолет, невстановленого зразку та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк, з погрозою її застосування продовжив вимагати від Самойлової В.Г. передати майно, яке належить Стереній О.В., а інші учасники групи, а саме: Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, почали проводити детальний огляд домоволодіння та прилеглої до домоволодіння території, під час якого в сейфі, розташованого на другому поверсі будинку, виявили та у подальшому відкрито заволоділи майном Стереній О.В., а саме грошовими коштами у сумі 2500 доларів США, що станом на момент вчинення злочину у перерахунку згідно офіційного курсу НБУ склало 73 137 грн. 25 коп. та 20 тис. грн., тобто грошовими коштами на загальну суму 93 137 грн. 25 коп.

Після пограбування цивільного населення військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Мушта С.В., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю. місцеві мешканці громадяни України Чигринов Д.С., Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., разом з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ територію домоволодіння Стереній О.В. покинули, розпорядились викраденим майном на власний розсуд, тим самим спричинивши останній матеріальної шкоди на загальну суму 2 940 809 грн. 22 коп.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у відкритому викраденні майна, що не викликане військовою необхідністю, Борисов А.О., разом з Гречко В.М., Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, Кузьміним Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В. та іншими, невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, порушуючи вимоги ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, здійснили розграбування майна цивільного населення в особі громадянки України – Стереній О.В., тобто інше порушення законів та звичаїв війни, спричинивши останній матеріальну шкоду на загальну суму 2 940 809 грн. 22 коп.

Таким чином, Борисов А.О. обґрунтовано підозрюється у іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Аналогічним чином, продовжуючи спільний злочинний умисел військовослужбовець збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., діючи за попередньою змовою у групі осіб з місцевими мешканцями громадянами України Чигриновим Д.С., Гречко В.М., Гаспаряном

Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими нестановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, з корисливих мотивів, вчинили інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: вимог ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року.

Так, під час перебування на території окупованого збройними силами Російської Федерації м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, усвідомлюючи, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи норми зазначеного права, зокрема вимогами статті ст. 33 Конвенції, маючи при собі вогнепальну зброю, приблизно 20 березня 2022 року, точний час в ході досудового розслідування встановити не представилось можливим, прибули до домоволодіння Добкіної А.М. по вул. Вовчанський Шлях, 15 в с. Бугайівка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області, де на той час перебували охоронці Фадєєв С.А. та чоловік на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), що здійснювали цілодобову охорону даного домоволодіння, які мешкали в будинку охорони, розташованій на території вказаного домоволодіння.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринов Д.С. разом з Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими нестановленими слідством військовослужбовцями ЗС Російської Федерації, демонструючи вогнепальну зброю – пістолет нестановленого зразка та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк останнього, продовжуючи з метою реалізації спільного злочинного умислу, направлено на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства, яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, почав вимагати від Фадєєва С.А. та чоловіка на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), видати наявні транспортні засоби та інше майно, що належало родині Добкіних.

Отримавши відмову від Фадєєва С.А. та чоловіка на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені) на добровільну передачу транспортних засобів, Чигринов Д.С. у присутності Гречко В.М., Гаспаряна Б.Г., та військовослужбовців збройних сил Російської Федерації Борісова А.О., Кузьміна Д.Л., Домрачева М.Ю., Мушти С.В., а також інших нестановлених під час досудового розслідування військовослужбовців збройних сил Російської Федерації, розуміючи, що охоронці є цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї нестановленого зразку та калібру, шляхом погроз здійснення пострілів та, направляючи зброю в область колін, наказав віддати їм ключі від приміщень. Останні, побоюючись за своє життя та здоров'я, вимушені були підкоритися розпорядженням Чигринова Д.С. та повідомили, що ключі від приміщень знаходяться у будинку охорони.

У свою чергу Чигринов Д.С., повідомив іншим нестановленим під час досудового розслідування військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації про необхідність здійснювати постійний нагляд за Фадєєвим С.А. та чоловіком на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), постійно утримуючи їх під прицілом вогнепальної зброї, позбавляючи змоги останніх дивитись у гору та самостійно обирати місце свого перебування.

Після чого військовослужбовець збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., діючи за попередньою змовою у групі разом з місцевими мешканцями громадянами України Чигриновим Д.С., Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невідомими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, з використанням ключів, якими заволоділи, діючи умисно, з корисливим мотивом, розуміючи, що порушують положення ст. 33 Конвенції, охоплені між собою єдиним умислом, відчинили двері які ведуть до приміщення гаражу, тим самим отримали безперешкодний вільний доступ до приміщення ангара, у якому знаходилось майно, що належало Добкіній А.М., а саме: самохідне моторне, прогулянкове судно Tracker Tundra 21 WT vin BUJ71472K708, а також майну, яке належало Добкіну М.М., а саме: прогулянковому судну Bass Prote № 20411A808, бортовий номер № UA 2344 KV, з двигуном Mercury № 1B739540, транспортному засобу – мотоциклу КМЗ ДНЕПР 16, vin 517069, держаний знак AX1174AB, причіпу спеціалізованому ПГМФ, номер шасі H0011587, реєстраційний номер AA1330XG, причіпу спеціалізованому Anvil Trailer, модель AT7X16TA2, номер шасі 7FYBE1621KD011064, реєстраційний номер AX0280XF.

У подальшому, продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, вказані особи відчинили двері будинку, тим самим отримали безперешкодний вільний доступ до будинку в якому знаходилось майно Добкіної А.М., а саме рушниці: BENELLI серія C номер 808761/F178135; рушниці гладкоствольної FABARMXLR5 серія BA/CA номер 03917/04631; рушниці гладкоствольної BENELLI VINCI серія CG/BG номер 038714Q/038702K; карабіну BERETTA серія CX номер 14120; карабін BLASER R93 номер 9/116235; карабіну BLASER R93 номер 9/137825; карабіну BLASER R93 номер 9/137449; карабіну BLASER R93 номер 9/104141, карабіну BERETTA серія CX номер 14120; карабіну BLASER R93 номер 9/116235; карабіну BLASER R93 номер 9/137825; карабіну BLASER R93 номер 9/137449, та інша побутова техніка.

Після чого, вказане майно було завантажено до транспортних засобів невідомого зразку, транспортовано у невідомому напрямку та у подальшому використано для власних потреб, у зв'язку з чим, Добкіній А.М. та Добкіну М.М. було спричинено матеріальної шкоди.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у відкритому викраденні майна, що не викликане військовою необхідністю, Борисов А.О. разом з Гречко В.М., Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В. та іншими, невідомими під час досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, здійснили розграбування майна цивільного населення в особі громадян України – Добкіної А.М. та Добкіна М.М., тобто інше порушення законів та звичаїв війни, спричинивши останнім матеріальну шкоду.

Таким чином, Борисов А.О. обґрунтовано підозрюється у іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, військовослужбовець збройних сил Російської Федерації військовослужбовець збройних сил російської Федерації Борисов А.О., діючи за попередньою змовою групою разом з місцевими мешканцями громадянами України Чигриновим Д.С., Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невідомими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації,

вчинили порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї.

Зокрема, досудовим розслідуванням встановлено, що під час перебування на території окупованого збройними силами Російської Федерації м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, усвідомлюючи, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи норми зазначеного права, зокрема вимогами статті ст. 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, маючи при собі вогнепальну зброю, приблизно 20 березня 2022 року, точний час в ході досудового розслідування встановити не надалось можливим, прибули до домоволодіння Добкіної А.М. по вул. Вовчанський Шлях, 15 в с. Бугаївка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області, де на той час перебували охоронці Фадєєв С.А. та чоловік на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), що здійснювали цілодобову охорону даного домоволодіння, які мешкали в будинку охорони, розташованій на території вказаного домоволодіння.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринов Д.С. разом з Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Кузьм'їним Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невідомими слідством військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, демонструючи вогнепальну зброю – пістолет невідомого зразка та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк останнього, продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел, направлений на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства, яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, почав вимагати від Фадєєва С.А. та чоловіка на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), видати наявні транспортні засоби та інше майно, що належало родині Добкіних.

Отримавши, відмову від Фадєєва С.А. та чоловіка на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені) на добровільну передачу транспортних засобів, Чигринов Д.С. у присутності Гречко В.М., Гаспаряна Б.Г. та військовослужбовців збройних сил Російської Федерації Борісова А.О., Кузьміна Д.Л., Домрачева М.Ю., Мушти С.В., а також з інших невідомих під час досудового розслідування військовослужбовців збройних сил Російської Федерації розуміючи, що охоронці є цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї невідомого зразка та калібру, шляхом погроз здійснення пострілів та направляючи зброю в область колін, наказав віддати їм ключі від приміщень. Останні, побоюючись за своє життя та здоров'я, вимушені були підкоритися розпорядженням Чигринова Д.С. та повідомили, що ключі від приміщень знаходяться у будинку охорони.

У свою чергу Чигринов Д.С., розуміючи, що охоронці є цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, за відсутності процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, повідомив іншим невідомим під час

досудового розслідування військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації про необхідність здійснювати постійний нагляд за Фадєєвим С.А. та чоловіком на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), постійно утримуючи їх під прицілом вогнепальної зброї, позбавляючи змоги останніх дивитись у гору та самостійно обирати місце свого перебування через вжиття заходів представників сторони конфлікту з метою їх насильного утримання.

Через де-який час, Чигринов Д.С., діючи разом з вищевказаними учасниками, розуміючи, що Фадєєв С.А. та чоловік на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені) цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, наказав останнім, таким чином свідомо обмежив їх свободу пересування, сісти до транспортного засобу типу пікап у якому знаходились невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил Російської Федерації, які, утримуючи в руках вогнепальну зброю невстановленого зразку, відвезли охоронців до мосту через водосховище у с. Старий Салтів Харківської області. У свою чергу Фадєєв С.А. та чоловік на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), побоюючись за своє життя та здоров'я, вимушені були підкоритися розпорядженням військовослужбовців збройних сил Російської Федерації та Чигринова Д.С., у супроводі якого зокрема прибули до моста у с. Старий Салтів, де їх відпустили, наказавши назад не повертатись.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у незаконному позбавленні волі цивільних осіб, тобто за відсутності процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, Борисов А.О., Гречко В.М., Чигринов Д.С., Гаспарян Б.Г., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші, невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, позбавили можливості Фадєєва С.А. та чоловіка на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені) самостійно обирати місце свого перебування через вжиття заходів представників сторони конфлікту з метою їх насильного утримання, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, здійснили порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме жорстке поводження з цивільними особами у формі нелюдського поводження із ними.

Таким чином, Борисов А.О., обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, а саме: жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що продовжуючи спільний злочинний умисел, направлений на жорстоке поводження з цивільним населенням Чигринов Д.С., діючи за попередньою змовою у групі з невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, 21.03.2023 у другій половині доби, точної дати та часу під час досудового розслідування не встановлено, прибув на автомобілі Toyota Land Cruiser чорного кольору без державних номерних знаків до домоволодіння Каширіна О.А. за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. 8-го березня, 41, де зустрів його господаря, який 24.02.2022 зірвав флаг РФ, який був піднятий на площі міста Вовчанська.

У цей час Чигринов Д.С. всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства, яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілого, розуміючи, що Каширін О.А. цивільна особа, яка не приймає активної участі у бойових діях і на яку поширюється норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, проти волі останнього, обмеживши його рух шляхом застосування фізичної сили, наказав Каширіну О.А. сісти на заднє сидіння транспортного засобу Toyota Land Cruiser чорного кольору без державних номерних знаків, на якому Чигринов Д.С. разом з іншими прибув на місце вчинення злочину.

Побоюючись за своє життя та здоров'я, потерпілий Каширін О.А. через підкорення розпорядженню Чигринова Д.С., сів до транспортного засобу, а Чигринов Д.С. у свою чергу заблокувавши двері, позбавив потерпілого змоги за власним бажанням покинути транспортний засіб.

У подальшому, Чигринов Д.С. разом з іншими, не встановленими на даний час особами зі складу військовослужбовців збройних сил Російської Федерації, які перебували у салоні автомобіля, привіз потерпілого Каширіна О.А. до місця розташування відділу прикордонної служби м. Вовчанськ, розташованого за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Першотравнева, 2Б, де на той час військовослужбовці ЗС РФ із числа регулярних військ ЗС РФ облаштували місце для проведення допиту та утримання цивільних осіб.

Прибувши за вказаною адресою Чигринов Д.С. діючи за попередньою змовою групою осіб, продовжуючи злочинний умисел, направлений на жорстке поводження з цивільним населенням порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, вийшов з салону автомобіля, надав наказ потерпілому Каширіну О.А. вийти з транспортного засобу, а невстановленому військовослужбовцю збройних сил Російської Федерації, який здійснював охорону у воріт відділу прикордонної служби - покликати військовослужбовця із позивним «13», який ідентифікований під час досудового розслідування як Борисов Артем Олександрович, після чого, наніс потерпілому Каширіну О.А. один удар кулаком правої руки в область обличчя, від чого потерпілий похитнувся.

Саме у цей час до Чигринова Д.С. та потерпілого Каширіна О.А. підійшов Борисов А.О., який, діючи за попередньою змовою у групі осіб з Чигриновим Д.С., продовжуючи спільний злочинний умисел, направлений на жорстке поводження з цивільним населенням, також наніс почергово два удари руками в область обличчя потерпілого Каширіна О.А., спричинивши легкі тілесні ушкодження, що не спричинили за собою короточасного розладу здоров'я чи значної стійкої втрати працездатності. Після чого узявши під руки потерпілого підвів його до воріт, де надав вказівку іншому, невстановленому під час досудового розслідування військовослужбовцю ЗС РФ принести кувалду, на що останній погодився, приніс та передав її у руки Борисову А.О., який на той час знаходився позаду потерпілого Каширіна О.А., після чого Борисов А.О. наніс один удар кувалдою в область спини Каширіна О.А., від чого потерпілий впав на землю на коліна та на лікті.

Перебуваючи у такому положенні, потерпілому Каширіну О.А. невстановлений під час досудового розслідування військовослужбовець збройних сил Російської Федерації надягнув на голову мішок, чим лишив останнього змоги бачити, що відбувається навкруги та подальшої вільної свободи пересування, супроводив потерпілого до приміщення кімнати, яке розташоване на другому поверсі відділу прикордонної служби м. Вовчанськ, утримуючи його під лікоть руки, де на виконання вимоги Борисова А.О., інші військовослужбовці збройних сил Російської Федерації протягом приблизно 4-х годин утримували у принизливих умовах, проти власної волі Каширіна О.А. в умовах відсутності достатньої кількості

продуктів харчування та води, систематично піддаючи його катуванням та мордуванням шляхом систематичних нанесень ударів ногами та руками від голені до поясу з обох сторін, з метою завдання фізичних страждань та пригнічення волі.

Після сплину приблизно 4-х годин незаконного утримування в умовах несвободи, невстановлені військовослужбовці збройних сил Російської Федерації за вказівкою Борісова А.О. помістили потерпілого до багажнику транспортного засобу типу «пікап», де зафіксували руки за допомогою кайданок, тим самим лишивши змоги останнього за власною волею залишити місце утримання, перевезли в інше місце - двоповерхове приміщення будинку (яке в ході досудового розслідування не встановлено), де до ранку 22.03.2022 невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил Російської Федерації піддавали його катуванням та мордуванням шляхом систематичних нанесень ударів ногами та руками від голені до поясу з обох сторін з метою пригнічення волі. Після чого у першій половині доби 22.03.2022 (точної дати та часу під час досудового розслідування не встановлено) потерпілого Каширіна А.О. вивезли на узбіччя дороги та відпустили.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у незаконному позбавленні волі цивільної особи, тобто за відсутності процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, Борісов А.О. разом з Чигриновим Д.С., іншими військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, через незаконне затримання, примусове приміщення Каширіна А.О. до приміщення, яке він самостійно не міг залишити через заходи, вжиті представниками сторони конфлікту з метою його насильного утримання, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, здійснили порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме жорстке поводження з цивільними особами у формі нелюдського поводження із ними.

Таким чином, Борісов А.О., обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, а саме: жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Аналогічним чином, в першій декаді березня 2022 року, продовжуючи спільний злочинний умисел, направлений на жорстоке поводження з цивільним населенням військовослужбовець збройних сил Російської Федерації Борісов А.О., діючи за попередньою змовою у групі разом з місцевими мешканцями громадянами України Чигриновим Д.С., Гречко В.М. та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, прибули до домоволодіння родини Потапенка В.І. за адресою: Харківська область, Вовчанський район, с. Синельникове, вул. Сонячна, б. 2, де Чигринов Д.С., перебуваючи разом з Гречко В.М. та іншими вищевказаними учасниками, виказав Потапенку В.І. вимогу щодо необхідності повернути зброю, яку останній нібито забрав з розбитої колони збройних сил РФ біля околиць с. Шестаково Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області. Після чого вказані особи пішли у невідомому напрямку.

Приблизно 20.03.2022 року, о 19:00 годин, Чигринов Д.С. вдягнений у військову форму російського зразку у якого на поясі у кобурі знаходилась зброя по типу пістолета «Макаров», разом з Гречко В.М., та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., та іншими невстановленими

під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, знову прибули за місцем проживання родини Потапенка В.І., за адресою: Харківська область, Вовчанський район, с. Сенельникове, вул. Сонячна, 2.

Оскільки Потапенка В.І. на той час не було вдома, Чигринов Д.С., на виконання спільного з іншими умислу, розуміючи, що Потапенко Д.В. та Потапенко В.В. цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, за відсутності законних підстав для позбавлення волі, тобто поза межами процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, вирішив затримати їх та здійснити подальше утримання в умовах несвободи до тих пір, доки їх батько Потапенко В.І. не поверне нібито вилучену ним автоматичну зброю.

З цією метою, Чигринов Д.С. у присутності Гречка В.М. наказав Потапенку Д.В. та Потапенку В.В. збиратись та їхати з ними. У свою чергу останні, побоюючись за своє життя та здоров'я, підкорюючись вимозі Чигринова Д.С., вимушені були сісти на задні сидіння автомобілю марки Toyota Land Cruiser чорного кольору без державних реєстраційних номерів, на якому Чигринов Д.С. разом з Гречко В.М. та не встановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації прибув на місце вчинення злочину. При цьому, військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Домрачев М.Ю., Мушта С.В., на виконання спільного умислу сіли з обох боків Потапенка Д.В. та Потапенка В.В., заблокувавши шляхом застосування сили їх рухи, тим самим не даючи змоги останнім вільно, за власним бажанням пересуватись та покидати транспортний засіб, незаконно позбавили волі та можливості вільного пересування, після чого привезли поза їх волею до приміщення Вовчанського районного суду Харківської області, розташованого за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Торгова, 2, де на той час військові збройних сил Російської Федерації, утримували інших цивільних осіб.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринову Д.С. стало відомо про те, що вільних місць у приміщенні не було, про що він у телефонній розмові повідомив військовослужбовцю збройних сил Російської Федерації Кузьміну Д.Л. Після чого, узгодивши з останнім подальший план спільних дій, на автомобілі Toyota Land Cruiser чорного кольору без державних реєстраційних номерів, у тому ж складі, доставив Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. до приміщення Вовчанського відділу поліції, розташованого за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Колокольцева, 6, де наказав їм вийти з автомобілю та зайти до приміщення де зайняти вільні камери. Після чого, Чигринов Д.С., продовжуючи спільний умисел направлений на жорстоке поводження з цивільним населенням порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, з метою пригнічення волі Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. завів їх у вільні камери, де невстановлений під час досудового розслідування військовослужбовець збройних сил Російської Федерації став наносити удари кулаками рук в область ділянки правого боку Потапенка Д.В. та у подальшому Потапенка В.В. Через нетривалий проміжок часу Чигринов Д.С. відвідавши кожного з братів Потапенко, повідомив їм в ультимативній формі про те, що Потапенко В.І. - батько останніх, повинен негайно передати йому зброю, яку він нібито вилучив з розбитої колони збройних сил Російської Федерації після чого через декілька годин у нічний час доби, Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. відпустили додому.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у незаконному позбавленні волі цивільних осіб, тобто за відсутності процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, Борисов А.О., Гречко В.М., Чигринов Д.С., військовослужбовці збройних сил

Російської Федерації, Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші, невідомі під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, через незаконне затримання, примусове поміщення Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. до приміщення, яке вони самостійно не могли залишити через заходи, вжиті представниками сторони конфлікту з метою їх насильного утримання, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, здійснили порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме жорстке поводження з цивільними особами у формі нелюдського поводження із ними.

Таким чином, Борисов А.О. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, а саме: жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Аналогічним чином, в першій декаді березня 2022 року, продовжуючи спільний злочинний умісел, направлений на жорстке поводження з цивільним населенням військовослужбовець збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., діючи за попередньою змовою у групі з місцевими мешканцями громадянами України Чигриновим Д.С., Гречко В.М. та з військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., та іншими невідомими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, прибув до домоволодіння родини Потапенка В.І. за адресою: Харківська область, Вовчанський район, с. Синельникове, вул. Сонячна, б. 2, де Чигринов Д.С. перебуваючи разом з Гречко В.М. виказав Потапенку В.І. вимогу щодо необхідності повернути зброю, яку останній нібито забрав з розбитої колони збройних сил РФ біля околиць с. Шестаково Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області. Після чого вказані особи пішли у невідомому напрямку.

Приблизно 20.03.2022 року, о 19:00 годин, Чигринов Д.С. вдягнений у військову форму російського зразку у якого на поясі у кобурі знаходилась зброя по типу пістолета «Макаров», разом Гречко В.М., та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борисовим А.О., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., та іншими невідомими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, потворно прибули за місцем проживання родини Потапенка В.І., за адресою: Харківська область, Вовчанський район, с. Сенельникове, вул. Сонячна, 2.

Оскільки Потапенка В.І. на той час не було вдома, Чигринов Д.С. на виконання спільного з іншими умислу, вирішив затримати та здійснити подальше утримання в умовах несвободи синів останнього - Потапенка Д.В. та Потапенка В.В., до тих пір, доки їх батько Потапенко В.І. не поверне нібито вилучену ним автоматичну зброю. З цією метою, діючи за попередньою змовою групою осіб, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, Чигринов Д.С. наказав Потапенку Д.В. та Потапенку В.В. збиратись та їхати з ними. У свою чергу останні, побоюючись за своє життя та здоров'я, підкорюючись вимозі Чигринова Д.С., вимушені були сісти на заднє сидіння автомобілю марки Toyota Land Cruiser чорного кольору без державних реєстраційних номерів, на якому Чигринов Д.С. разом з невідомими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації прибув на місце вчинення злочину. При цьому, військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Домрачев М.Ю., Мушта С.В., на виконання спільного умислу сіли з обох боків Потапенка Д.В. та Потапенка В.В., заблокувавши шляхом застосування сили їх

рухи, тим самим не даючи змоги останнім вільно, за власним бажанням пересуватись та покидати транспортний засіб, незаконно позбавили волі та можливості вільного пересування, після чого привезли поза їх волею до приміщення Вовчанського районного суду Харківської області, розташованого за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Торгова, 2, де на той час військові збройних сил Російської Федерації, утримували інших цивільних осіб.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринову Д.С. стало відомо про те, що вільних місць у приміщенні не було, про що він у телефонній розмові повідомив військовослужбовцю збройних сил Російської Федерації Кузьміну Д.Л. Після чого, узгодивши з останнім подальший план спільних дій, на автомобілі Toyota Land Cruiser чорного кольору без державних реєстраційних номерів, у тому ж складі доставили Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. до приміщення Вовчанського відділу поліції, розташованого за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Колокольцева, 6, де Чигринов Д.С. наказав їм вийти з автомобілю та зайти до приміщення де зайняти вільні камери. Після чого, Чигринов Д.С., продовжуючи спільний умисел, направлений на жорстоке поводження з цивільним населенням, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, з метою пригнічення волі Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. завів у вільні камери, де невстановлений під час досудового розслідування військовослужбовець збройних сил Російської Федерації став наносити удари кулаками рук в область ділянки правого боку Потапенка Д.В. та у подальшому Потапенка В.В. Через нетривалий проміжок часу Чигринов Д.С. відвідавши кожного з братів Потапенко, повідомив їм в ультимативній формі про те, що Потапенко В.І.-батько останніх, повинен негайно передати йому зброю, яку він нібито вилучив з розбитої колони збройних сил Російської Федерації після чого через декілька годин у нічний час доби, Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. відпустили додому.

Через декілька днів, точний проміжок часу в ході досудового розслідування не встановлено, продовжуючи спільний злочинний умисел, Борісов А.О., діючи у групі разом з Чигриновим Д.С., Гречко В.М., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмінім Д.Л., Муштою С.В., Домрачевим М.Ю., а також з іншими, невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, з метою змусити Потапенка В.І. повернути вилучену ним зброю, прибули до місця проживання його родини за адресою: Харківська область, Вовчанський район, с. Синельникове, вул. Сонячна, 2. Перебуваючи за вказаною адресою, Чигринов Д.С., через невиконання попередньо наданого в ультимативній формі наказу про передачу вилученої Потапенком В.І. автоматичної зброї, через відсутність останнього за місцем проживання, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї, розуміючи, що Потапенко В.В. цивільна особа, яка не приймає активної участі у бойових діях і на яку поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, за відсутності законних підстав для позбавлення волі, тобто поза межами процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, діючи повторно, наказав Потапенку В.В., який у цей час перебував у будинку, їхати з ними, на що останній побоюючись за своє життя та здоров'я, вимушений був підкоритись та виконуючи вимогу Чигринова Д.С., сів разом з ним та іншою невстановленою під час досудового розслідування особою, до автомобілю невстановленої під час досудового розслідування марки на якому прибув Чигринов Д.С., після чого направились до місця розташування відділу прикордонної служби Вовчанськ, розташованого за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Першотравнева, 2Б.

Прибувши за вищевказаною адресою, Чигринов Д.С. наказав Потапенку В.В., вийти з автомобілю та рухатись навколішках не підіймаючи голову по вулиці на другий поверх вказаного приміщення, надягнув на голову пакет чорного кольору, тим самим не даючи змоги останньому бачити присутніх та події які відбуваються, після чого помістив до вільної камери, де Борисов А.О. та інші нестановлені під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил Російської Федерації протягом 5 годин утримували його у принизливих умовах, проти власної волі в умовах відсутності достатньої кількості продуктів харчування та води.

Ті ж нестановлені військовослужбовці збройних сил Російської Федерації та Борисов А.О., на виконання спільного з Чигриновим Д.С. та Гречко В.М. умислу, систематично піддавали Потапенку В.В. катуванням та мордуванням шляхом систематичних нанесень ударів ногами та руками від голені до поясу з обох сторін, з метою завдання фізичних страждань та пригнічення його волі, після чого останнього відпустили додому, передавши вимогу, щоб Потапенко В.І. - батько Потапенко В.В. повернув усю зброю з розгромленої російської колони, яку він у подальшому і виконав.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у незаконному позбавленні волі цивільної особи, тобто за відсутності процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, Борисов А.О., Гречко В.М., Чигринов Д.С., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші, нестановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, через незаконне затримання, примусове поміщення Потапенка В.В. до приміщення, яке він самостійно не міг залишити через заходи, вжиті представниками сторони конфлікту з метою його насильного утримання, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, здійснили порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме жорстке поводження з цивільною особою у формі нелюдського поводження із нею.

Таким чином, Борисов А.О. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, а саме: жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий відділу з розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Харківській області майор поліції

Олександр Олексійович Кобилка

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні – заступник керівника відділу процесуального керівництва та підтримання публічного обвинувачення управління протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту Харківської обласної прокуратури

Дмитро Валерійович Крачек

Підозрюваному роз'яснено наступні процесуальні права підозрюваного, передбачені ст.42 КПК України:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
« _____ » год. « _____ » хв. « _____ » _____ 2023 року

Захисник Кривонос _____
« _____ » год. « _____ » хв. « _____ » _____ 2023 року

Слідчий відділу з розслідування особливо тяжких
злочинів СУ ГУНП в Харківській області
_____ поліції _____

ГЛАВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ ПОЛИЦИИ
В ХАРЬКОВСКОЙ ОБЛАСТИ
СЛЕДСТВЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ
61023, г. Харьков, ул. Веснина, 14, 2-й подъезд, факс (057) 70-59-077.....

УВЕДОМЛЕНИЕ
о подозрении

м. Харків

31.01.2024

Следователь отдела по расследованию особо тяжких преступлений СУ ГУНП в Харьковской области майор полиции Кобылка Александр Алексеевич, рассмотрев материалы уголовного производства № 12022220000000609 от 13.10.2022 по признакам состава уголовных преступлений, предусмотренных ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины и установив наличие достаточных доказательств для сообщения подозрения в совершении уголовных преступлений, в соответствии со ст.ст.42, 276, 277, 278 УПК Украины, –

СООБЩИЛ:

Борисову Артему Олександровичу, 17.01.1996 г.р., уроженцу г. Краснодон Луганской области, украинцу, гражданину Украины, имеющий паспорт Российской Федерации выданный от 03.12.2018 код подразделения 610-043 межрайонным отделом управления федеральной миграционной службы по Ростовской области в городе Краснодон № 1002840121 на данный момент проходит службу в вооруженных силах Российской Федерации в составе диверсионно-штурмовой бригады «Русич», зарегистрирован по адресу: Луганская область, г. Краснодон, ул. Лютикова, д. 28 кв. 29, место нахождения которого в настоящее время не установлено

о том, что он обоснованно подозревается в жестоком обращении с гражданским населением, ином нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых дано Верховной Радой Украины, а именно: нарушении ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, в части запрета совершения насилия над жизнью и личностью, в частности всех видов убийств, нанесения увечий, жестокого обращения и пыток над лицом, не принимающим активного участия в боевых действиях, гуманного обращения, без какой-либо враждебной дискриминации, в том числе причиной которой является раса, цвет кожи, религия или верования, пол, происхождение или имущественное положение, или любые другие подобные критерии, запрета надругательства над человеческим достоинством, в частности оскорбительного и унижительного обращения, ст. 33 Конвенции, согласно которой ограбления запрещаются, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть совершении уголовного преступления – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

С 19 февраля 2014 года представителями Российской Федерации (далее – РФ) начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ (далее – ВС РФ), скрытое утверждением руководителей РФ о перемещении воинских подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота РФ, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокирование и захват административных зданий и ключевых объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечив военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и

г. Севастополя. 18 марта 2014 года РФ объявила об официальном включении Крыма в состав её территории.

Вместе с тем в течение марта и в начале апреля 2014 года, под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых Российской Федерацией, взяли под контроль здания, в которых находились органы местной власти и местные органы исполнительной власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее по тексту – «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске – террористическая организация «Луганская народная республика» (далее по тексту – «ЛНР»), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, которые функционируют и по настоящее время.

В результате военных действий в период с мая по август 2014 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Датой начала временной оккупации Российской Федерацией отдельных территорий Украины является 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными Российской Федерацией с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, являются оккупированными Российской Федерацией (в том числе оккупационной администрацией Российской Федерации) начиная с 7 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовой режим на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года президент РФ объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого, около четырех часов утра того же дня, ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Беларуси и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов по всей территории Украины.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п. п. 1, 3 Заключения 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п. п. 17, 18 Приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказании за него» (Украина против РФ) и т.д.).

Так, 24.02.2022 Указом Президента Украины № 64/2022 «О введении военного положения в Украине», в связи с военной агрессией РФ против Украины, на основании предложения Совета национальной безопасности и обороны Украины, в соответствии с пунктом 20 части первой статьи 106 Конституции Украины, Закона Украины «О правовом режиме военного положения» постановлено ввести в Украине военное положение с 05 часов 30 минут 24 февраля 2022 года сроком на 30 суток, который в дальнейшем неоднократно продлевался и действует в настоящее время.

Согласно ст. 2 общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 г. эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся

Стороны, даже если эта оккупация не наталкивается ни на какое вооруженное сопротивление.

Таким образом, с 19 февраля 2014 года до сих пор продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины, оккупацией части территории Украины, что указывает на распространение действия на территории Украины законов и обычаев войны (норм международного гуманитарного права).

В соответствии с Конвенцией о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949, участниками которой являются, в частности, Украина и Российская Федерация (далее по тексту – Конвенция), стороны договорились, что Высокие Договаривающиеся Стороны обязуются соблюдать и обеспечивать соблюдение этой Конвенции при всех обстоятельствах.

Согласно ст. 3 Конвенции с лицами, не принимающими активного участия в боевых действиях, в том числе с лицами из состава вооруженных сил, сложивших оружие, а также с теми, кто hors de combat (вне боя) вследствие болезни, ранения, задержания или по любой другой причине, обращаются гуманно, без какой-либо враждебной дискриминации, причиной которой служат раса, цвет кожи, религия или верования, пол, происхождение или имущественное положение, или любые другие подобные критерии.

С этой целью запрещены и будут оставаться запрещенными когда-либо и где-либо следующие деяния в отношении указанных выше лиц а) насилие над жизнью и личностью, в частности все виды убийств, нанесение увечий, жестокое обращение и пытки; б) захват заложников; с) надругательство над человеческим достоинством, в частности оскорбительное и унижительное обращение; д) осуждение и применение наказания без предварительного судебного решения, вынесенного судом, созданным надлежащим образом и предоставляющим судебные гарантии, признанные цивилизованными народами как необходимые.

Согласно положениям ст. 27 Конвенции, лица, находящиеся под защитой, имеют право при любых обстоятельствах на личное уважение, уважение своей чести, права на семью, их религиозных убеждений и обрядов, привычек и обычаев. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или запугивания, от оскорблений и любопытства толпы.

С учетом положений относительно здоровья, возраста и пола, сторона конфликта, под властью которой находятся лица, находящиеся под защитой, имеет право обращаться со всеми ними одинаково, без всякой дискриминации, в частности относительно расы, религии или политических убеждений.

В силу положений ст. 31 Конвенции никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или от третьих лиц каких-либо сведений.

В соответствии со ст. 32 Конвенции Высокие Договаривающиеся Стороны специально дают согласие на то, что им запрещается применение любых мер, которые могут нанести физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, которые находятся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, не вызванные необходимостью лечения лица, находящегося под защитой, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей.

Согласно ст. 33 Конвенции, ограбления запрещаются. Репрессалии в отношении лиц, находящихся под защитой, и их имущества запрещаются.

Статьей 11 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Дополнительного протокола I) от 8 июня 1977 года (далее по тексту – Дополнительного протокола I) предусмотрено, что физическому и психическому состоянию здоровья и неприкосновенности лиц, находящихся под властью противной стороны, или интернированных, задержанных или каким-либо другим образом лишенных свободы в результате ситуации, указанной в статье 1, не должно наноситься вреда путем какого-либо неоправданного действия или бездействия.

Статьей 44 Дополнительного протокола I предусмотрено, что для содействия усилению защиты гражданского населения от последствий военных действий комбатанты обязаны отличать себя от гражданского населения в то время, когда они участвуют в нападении или в военной операции, являющейся подготовкой к нападению. Однако в связи с тем, что во время вооруженных конфликтов бывают такие ситуации, когда из-за характера военных действий вооруженный комбатант не может отличить себя от гражданского населения, он сохраняет свой статус комбатанта при условии, что в таких ситуациях он открыто носит свое оружие.

Статьей 51 Дополнительного протокола I предусмотрено, что гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются общей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями. Гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилия, имеющие главной целью терроризировать гражданское население.

Кроме того, статьей 75 Дополнительного протокола I установлено, что в той мере, в какой их касается ситуация, указанная в статье 1 настоящего Протокола, с лицами, находящимися под властью стороны, участвующей в конфликте, и не пользуются благоприятным отношением согласно Конвенциям или согласно настоящему Протоколу, при всех обстоятельствах обращаются гуманно, и они, как минимум, пользуются защитой, предусмотренной в настоящей статье, без какого-либо неблагоприятного различия, основанного на признаках расы, цвета кожи, пола, языка, религии или вероисповедания, политических или иных убеждений, национального или социального происхождения, имущественного положения, рождения или иного статуса или на каких-либо других подобных критериях. Каждая сторона должна с уважением относиться к личности, чести, убеждениям и религиозным обрядам всех таких лиц.

Согласно ч. 2 ст. 75 Дополнительного протокола I запрещены и будут оставаться запрещенными в любое время и в любом месте такие действия, независимо от того, совершаются они представителями гражданских или военных органов: а) насилие над жизнью, здоровьем и физическим и психическим состоянием лиц, в частности: а.1) убийство; а.2) пытки всех видов – физические или психические; а.3) телесные наказания; а.4) увечье; б) издевательство над человеческим достоинством, в частности унижительное и оскорбительное обращение, принуждение к проституции или непристойное посягательство в любой его форме.

Сразу после объявления 24.02.2022 Президентом РФ о начале «специальной военной операции», российские войска пересекли российско-украинскую границу и пошли в наступление на территории Харьковской области, начались обстрелы военнослужащими ВС РФ и участниками незаконных вооруженных формирований гражданских объектов и гражданского населения на территории Харьковской области.

В дальнейшем значительное количество военнослужащих ВС РФ вместе с участниками незаконных вооруженных формирований в составе определенных подразделений ВС РФ передвигались по территории Харьковской области как в направлении административных границ области, так и в обратном – в сторону российско-украинской границы.

Одновременно с ведением боевых действий на территории Харьковской области и осуществлением обстрелов населенных пунктов, в том числе из ракетно-артиллерийского вооружения и с применением авиации, военнослужащие ВС РФ с целью обеспечения возможности беспрепятственного передвижения по территории области осуществляли блокирование или временный захват ряда населенных пунктов, обустройство на автомобильных дорогах области блокпостов для осуществления мероприятий по контролю доступа лиц на обусловленный участок территории и вероятную оборону от наступления военнослужащих Вооружённых сил Украины.

Так, 24.02.2022 территория Волчанской ОТГ Чугуевского района Харьковской области была оккупирована вооруженными формированиями РФ, а именно представителями Росгвардии, ФСБ, ЧВК «Вагнер», МВД РФ, 101, 110 ЛДНР.

В это время у местного жителя г. Волчанск, Чигринова Д.С., возник умысел, направленный на совершение уголовных преступлений на территории Волчанской ОТГ

Чугуевского района Харьковской области, путем нарушения законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых дано Верховной Радой Украины.

С этой целью, Чигринов Д.С., используя преимущества отсутствия контроля со стороны властей Украины и присутствие оккупационных войск РФ на территории Волчанской ОТГ Чугуевского района Харьковской области, чувствуя безнаказанность и отсутствие ответственности за запланированную преступную деятельность, в начале марта 2022 года, точная дата и время в ходе досудебного расследования не установлена, осознавая, что военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации путем вооруженной агрессии, с применением оружия незаконно вторглись на территорию Украины через государственную границу Украины, в частности в пределах Харьковской области, и с целью оккупации Украины совершили нападение на государственные органы, органы местного самоуправления, предприятия, учреждения, организации, воинские части, другие объекты, имеющие важное народно-хозяйственное и оборонное значение, жилые массивы и другие гражданские объекты, осознавая преимущества совершения уголовных преступлений с привлечением других участников, решил совершать уголовные правонарушения – преступления указанной категории по предварительному сговору группой лиц.

С целью реализации преступного умысла, Чигринов Д.С., наладил сотрудничество с представителями вооруженных сил Российской Федерации, организовывал обеспечение деятельности дислоцированных в г. Волчанск военных формирований оккупационных войск, подконтрольных РФ, после чего предложил Гречко В.М., Гаспаряну Б.Г., военнослужащим ВС РФ Кузьмину Дмитрию Леонидовичу, 15.04.1977 г.р., с позывным «Феникс», Домрачёву Михаилу Юрьевичу, 19.10.1995 г.р. с позывным «Гиря-Форвард», Борисову Артему Александровичу, 17.01.1996 г.р. с позывным «13», Муште Сергею Владимировичу, 23.11.1981 г.р. с позывным «Марс1», а также другим, неустановленным во время досудебного расследования военнослужащим вооруженных сил Российской Федерации, принять участие в совершении преступлений в составе лиц, связанных с другими нарушениями законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а именно: нарушениями ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, на территории оккупированных вооруженными силами Российской Федерации населенных пунктов Волчанской ОТГ Чугуевского района Харьковской области, путем совершения краж личного имущества гражданского населения, совершения краж, совмещённых с проникновением в другое помещение, незаконного завладения транспортными средствами, с угрозой применения насилия, которое является опасным для жизни или здоровья лица, совершенного по предварительному сговору группой лиц в условиях военного положения.

На указанное предложение Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., Мушта С.В., Кузьмин Д.Л., Домрачёв М.Ю., а также другие неустановленные следствием военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации согласились и выразили свое согласие принять участие в совершении ряда тяжких преступлений в группе лиц, а денежные средства и материальные ценности, вырученные от их преступных действий обратить в свою пользу, распределив их между всеми участниками группы в частях, размер которых в ходе досудебного следствия не установлен.

Таким образом, Борисов А.А. в период времени с 24.02.2022 по май месяц 2022 года, по предварительному сговору в группе с другими участниками совершили ряд особо тяжких преступлений по установленным фактическим обстоятельствам:

В частности, досудебным расследованием установлено, военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., действуя по предварительному сговору группой лиц вместе с местными жителями гражданами Украины Чигриновым Д.С., Гаспаряном Б.Г., Гречко В.М. и военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В., а также другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской

Федерации, находясь на территории оккупированного вооруженными силами Российской Федерации г. Волчанск Чугуевского района Харьковской области, осознавая общественно опасный характер своего деяния, предвидя его общественно опасные последствия и желая их наступления, то есть действуя с прямым умыслом, с целью личного обогащения, то есть корыстных мотивов, осознавая, что гражданские лица – граждане Украины, которые находятся на временно оккупированной территории Харьковской области и принадлежащее им имущество, находятся под защитой международного гуманитарного права, умышленно пренебрегая нормами указанного права, в частности требованиями статьи ст. 33 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, имея при себе огнестрельное оружие в середине марта 2022 года, точного времени во время досудебного расследования не установлено, прибыли в садовое общество «Эко Парк Сосновый Бор», расположенное в с. Бугаевка Волчанского ОТГ Чугуевского района Харьковской области.

Находясь на территории указанного общества, с целью реализации совместного преступного умысла, направились в домовладение Вербицкого Н.П. по адресу ул. Строительная 16, где в то время находились охранники Кравченко В.В. и Пресняков А.А., осуществлявшие круглосуточную охрану данного домовладения, живя в специально приспособленном для этого помещении.

Прибыв по указанному адресу, Чигринов Д.С., действуя по предварительному сговору в группе лиц вместе с другими участниками, демонстрируя огнестрельное оружие – пистолет неустановленного образца и калибра, который до этого находился в кобуре на поясе брюк последнего, продолжая с целью реализации общего преступного умысла, направленного на разграбление гражданского населения, соединенного с проникновением в помещение, вопреки международным договорам, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, с угрозой применения насилия, опасного для жизни и здоровья потерпевших, начал требовать от Кравченко В. В. и Преснякова А.А. выдать имеющиеся транспортные средства и другое имущество, принадлежавшее Вербицкому М.П. При этом Гречко В.М., с целью побуждения на совершение активных действий с их стороны, также обнажил огнестрельное оружие – пистолет неустановленного образца и калибра, который имел при себе и начал угрожать его применением.

Получив, от Кравченко В.В. и Преснякова А.А. отказ на добровольную передачу транспортных средств, Чигринов Д.С. сообщил другим участникам группы военнослужащим вооруженных сил Российской Федерации, в частности, Борисову А.А., а также Кузьмину Д.Л., Муште С.В., Домрачёву М.Ю. и другим неустановленным военнослужащим вооруженных сил Российской Федерации о необходимости выломать дверь в гараж. Последние действуя умышленно, с корыстным мотивом, понимая, что нарушают положения ст. 33 ст. 147 Конвенции, охваченные между собой единым умыслом, выломали путем демонтажа двери в гараж и сорвали роллеты, тем самым получили беспрепятственный свободный доступ к указанному помещению, в котором находилось имущество, принадлежавшее Вербицкому М.П., а именно: к квадроциклу марки Outlander MAX 800 LTD серийный номер рамы 3JBERKN12BJ000584 серийный номер двигателя M7504558, гидроциклу GTX LTD IS 260 с номером в соответствии с Кодексом торгового мореплавания UA 3629KV, идентификационный номер корпуса YDV21595F414 на прицепе специализированном Верда 1 номер кузова Y99VERDA1E0B94058 номер шасси E0B94058, багги Polaris 2017 года выпуска, vin TAPVDE99XHK003790.

После чего, с целью реализации совместного преступного умысла, военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., Мушта С.В., Кузьмин Д.Л., Домрачёв М.Ю. местные жители граждане Украины Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., другие неустановленные во время досудебного расследования военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации, завладели ключами, которые находились в помещении охраны на территории домовладения и используя их, незаконно проникли в помещение жилого дома, где осмотрели обстановку и материальные ценности в части бытовой техники и обнаружили микроволновую печь LG MS2336GIB.

В дальнейшем, Чигринов Д.С. понимая, что Кравченко В.В. и Пресняков А.А. гражданские лица, которые не принимают активного участия в боевых действиях и на

которых распространяются нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, в присутствии Гречко В.М., Гаспаряна Б.Г., Борисова А.А., Мушты С.В., Кузьмина Д.Л., Домрачёва М.Ю. и других неустановленных в ходе досудебного расследования военнослужащих вооруженных сил Российской Федерации, приказал им подготовить обнаруженную технику к транспортировке, после чего приказал залезть внутрь шкафа в гараже и не выходить из него в течение 2 часов.

Опасаясь за свою жизнь и здоровье, Кравченко В.В. и Пресняков А.А. вынуждены были подчиниться распоряжению Чигринова Д.С., после чего последний вместе с другими участниками и военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации территорию домовладения покинули, направившись в неизвестном для потерпевших направлении, а потерпевшие, из-за подчинения, вынуждены были оставаться против их воли внутри шкафа и не выходить из него в течение 2-х часов.

После чего, военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., продолжая совместный преступный умысел, направленный на нарушение законов и обычаев войны вместе с местными жителями гражданами Украины Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В., а также с другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, действуя по предварительному сговору группой лиц из корыстных побуждений, примерно 20.03.2022, точного времени и даты во время досудебного расследования не установлено, с целью транспортировки ранее подготовленного для разграбления имущества, повторно прибыли в садовое общество «Эко Парк Сосновый Бор», расположенного в с. Бугаевка Волчанского ОТГ Чугуевского района Харьковской области и направились в домовладение Вербицкого В.М. по адресу: ул. Строительная, 16, где в то время находились охранники домовладения Кравченко В.В. и Пресняков А.А., которые осуществляли круглосуточную охрану домовладения, проживая в специально приспособленном для этого помещении.

Прибыв по указанному адресу военнослужащий ВС РФ Борисов А.А., вместе с местными жителями гражданами Украины Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими ВС РФ Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В., а также с другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими ВС РФ, действуя повторно, по предварительному сговору группой лиц, при осмотре гаража обнаружили отсутствие колес на транспортном средстве –квадрацикле марки Outlander MAX 800 LTD серийный номер рамы 3JBERKN12BJ000584 серийный номер двигателя M7504558. Обнаружив факт отсутствия колес на транспортном средстве, Гречко В.М., возмущившись на это, продолжая реализацию совместного преступного умысла, направленного на разграбление гражданского населения, совмещённого с проникновением в помещение, вопреки международным договорам, согласие на обязательность которых дано Верховной Радой Украины, с угрозой применения насилия опасного для жизни и здоровья потерпевших, с целью побуждения на совершение активных действий с их стороны, обнажил огнестрельное оружие – пистолет неустановленного образца и калибра, который имел при себе, направил цевье ствола в сторону Кравченко В. В. и Преснякова А.А., тем самым стал угрожать им применением огнестрельного оружия. Понимая, что Кравченко В.В. и Пресняков А.А. гражданские лица, которые не принимают активного участия в боевых действиях и на которых распространяются нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, приказал Кравченко В.В. и Преснякову А.А. поставить колеса на транспортное средство и переместить его из гаража на улицу, а затем повторно залезть внутрь шкафа в гараже и не выходить из него в течение 2 часов, что и было ими выполнено.

В это время, Борисов А.А., который, убедившись, что их действиям никто не сможет помешать, с целью достижения цели, вместе с другими участниками и военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации территорию домовладения покинули, забрали

с собой микроволновую печь LG MS2336GIB, с помощью веревки присоединили квадращикл марки Outlander MAX 800 LTD серийный номер рамы 3JBERKN12BJ000584 серийный номер двигателя M7504558, гидроцикл GTX LTD IS 260 с номером в соответствии с Кодексом торгового мореплавания UA 3629KV, идентификационный номер корпуса YDV21595F414 на прицепе специализированном Верда 1 номер кузова Y99VERDA1E0B94058 номер шасси E0B94058, багги Polaris 2017 года выпуска, vin TAPVDE99XHK003790 к автомобилям на которых прибыли и с места совершения преступления уехали, направившись в неизвестном для потерпевших и владельца имущества направлении, понимая, что вышеуказанное имущество не является абсолютно необходимым для ведения войны, в дальнейшем распорядились им по своему усмотрению, используя в собственных целях.

Своими умышленными, противоправными действиями, военнослужащие ВС РФ Борисов А.А., Мушта С.В., Кузьмин Д.Л., Домрачёв М.Ю. и местные жители граждане Украины Чигринов Д.С., Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., и другие, не установленные во время досудебного расследования военнослужащие ВС РФ, осуществили разграбление имущества гражданского населения в лице гражданина Украины – Вербицкого В.М., причинив последнему материальный ущерб на общую сумму 535 671,87 грн.

Своими умышленными, противоправными действиями, выразившимися в открытом похищении имущества, не вызванном военной необходимостью, Борисов А.А. вместе с Гречко В.М., Чигриновым Д.С., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Домрачевым М.Ю., Муштой С.В. и другими, не установленными во время досудебного расследования военнослужащими ВС РФ, нарушая требования ст. 33 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года, осуществили разграбление имущества гражданского населения в лице гражданина Украины – Вербицкого В.М., то есть другое нарушение законов и обычаев войны, причинив последнему материальный ущерб на общую сумму 535 671 грн. 87 коп.

Таким образом, Борисов А.А. обоснованно подозревается в ином нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых дано Верховной Радой Украины, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть совершении уголовного преступления – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Кроме того, досудебным расследованием установлено, в середине марта 2022 года, точного времени во время досудебного расследования не установлено, военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., действуя по предварительному сговору группой лиц вместе с местными жителями гражданами Украины Чигриновым Д.С., Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В., а также с другими не установленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации прибыли в садовое общество «Эко Парк Сосновый Бор», расположенному в с. Бугаевка Волчанского ОТГ Чугуевского района Харьковской области. Находясь на территории указанного общества, продолжая свой общий преступный умысел, направились в домовладение Вербицкого Н.П. по адресу ул. Строительная 16, где в то время находились охранники Кравченко В.В. и Пресняков А.А., осуществлявшие круглосуточную охрану данного домовладения, живя в специально приспособленном для этого помещении.

Прибыв по указанному адресу, Чигринов Д.С. вместе с другими участниками, демонстрируя огнестрельное оружие – пистолет неустановленного образца и калибра, который до этого находился в кобуре на поясе брюк последнего, продолжая реализовывать совместный преступный умысел, направленный на разграбление гражданского населения, совмещённого с проникновением в помещение, вопреки международным договорам, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, с угрозой применения насилия, опасного для жизни и здоровья потерпевших, начал требовать от Кравченко В. В. и Преснякова А.А. выдать имеющиеся транспортные средства и другое имущество, принадлежавшее Вербицкому М.П. При этом Гречко В.М., с целью побуждения на совершение активных действий с их стороны, также обнажил огнестрельное оружие –

пистолет неустановленного образца и калибра, который имел при себе, начал угрожать его применением.

Получив, от Кравченко В.В. и Преснякова А.А. отказ на добровольную передачу транспортных средств, Чигринов Д.С. сообщил Гречко В.М., Гаспаряну Б.Г., военнослужащим вооруженных сил Российской Федерации, в частности, Борисову А.А., Кузьмину Д.Л., Домрачёву М.Ю., Муште С.В. и неустановленным военнослужащим вооруженных сил Российской Федерации о необходимости выломать дверь в гараж, что ими было выполнено.

В дальнейшем, понимая, что Кравченко В.В. и Пресняков А.А. гражданские лица, которые не принимают активного участия в боевых действиях и на которых распространяются нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, с целью выполнения общего умысла, Чигринов Д.С. в присутствии Гречко В.М. приказал им подготовить обнаруженную технику к транспортировке, после чего, при отсутствии законных оснований для лишения свободы, приказал залезть внутрь шкафа в гараже, таким образом лишив свободы гражданских лиц, и не выходить из него в течение 2 часов.

Опасаясь за свою жизнь и здоровье, Кравченко В.В. и Пресняков А.А. вынуждены были подчиниться распоряжению Чигринова Д.С., после чего последний вместе с другими участниками группы и военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации территорию домовладения покинули, направившись в неизвестном для потерпевших направлении, а потерпевшие, из-за подчинения, вынуждены были оставаться против их воли внутри шкафа и не выходить из него в течение 2-х часов.

В дальнейшем, продолжая общий преступный умысел, военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., по предварительному сговору в группе с военнослужащими ВС РФ Муштой С.В., Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю. и местными жителями гражданами Украины Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., а также с другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, направленный на нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а именно: требований ст. 33 Конвенции, действуя из корыстных побуждений примерно 20.03.2022, точного времени и даты во время досудебного расследования не установлено, с целью транспортировки ранее подготовленного для разграбления имущества, повторно прибыли в садовое общество «Эко Парк Сосновый Бор», расположенного в с. Бугаевка Волчанского ОТГ Чугуевского района Харьковской области и направились в домовладение Вербицкого В.М. по адресу: ул. Строительная, 16, где в то время находились охранники домовладения Кравченко В.В. и Пресняков А.А., которые осуществляли круглосуточную охрану домовладения, проживая в специально приспособленном для этого помещении.

Прибыв по указанному адресу военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., Мушта С.В., Кузьмин Д.Л., Домрачёв М.Ю. местные жители граждане Украины Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., вместе с другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации действуя повторно по предварительному сговору группой лиц, при осмотре гаража обнаружили отсутствие колес на транспортном средстве квадранцикл марки Outlander MAX 800 LTD серийный номер рамы 3JBERKN12BJ000584 серийный номер двигателя M7504558. Обнаружив указанный факт, Гречко В.М., возмущившись на это, с целью реализации общего преступного умысла, направленного на жестокое обращение с гражданским населением, с угрозой применения насилия, опасного для жизни и здоровья потерпевших, с целью побуждения на совершение активных действий с их стороны, обнажил огнестрельное оружие – пистолет неустановленного образца и калибра, который имел при себе, направил цевье ствола в сторону Кравченко В.В. и Преснякова А.А., тем самым стал угрожать им применением огнестрельного оружия. Понимая, что Кравченко В.В. и Пресняков А.А. гражданские лица, которые не принимают активного участия в боевых

действиях и на которых распространяются нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, приказал Кравченко В.В. и Преснякову А.А. поставить колеса на транспортное средство и переместить его из гаража на улицу, а затем, при отсутствии законных оснований для лишения свободы, приказал повторно залезть внутрь шкафа в гараже и не выходить из него в течение 2 часов, что и было ими выполнено.

Своими умышленными, противоправными действиями, выразившимися в незаконном лишении свободы гражданских лиц, то есть при отсутствии процедурных требований, предусмотренных ст. 42, 43, 68, 78 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года, Борисов А.А., вместе с Гречко В.М., Чигриновым Д.С., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В. и другими, неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими ВС РФ, удерживая Кравченко В.В. и Преснякова А.А. в условиях, несовместимых с уважением к человеческому достоинству, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, совершили нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а именно жестокое обращение с гражданскими лицами в форме бесчеловечного обращения с ними.

Таким образом, Борисов А.А. обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, а именно: жестокое обращение с гражданским населением, совершенное по предварительному сговору группой лиц, то есть совершении уголовного преступления – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Аналогичным образом, во исполнение общего преступного умысла, военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., действуя по предварительному сговору в группе с местными жителями гражданами Украины Чигриновым Д.С., Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В., а также с другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, из корыстных побуждений, совершили другие нарушения законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых дано Верховной Радой Украины, а именно: требований ст. 33 Конвенции.

В частности, во время пребывания на территории оккупированного вооруженных сил Российской Федерации г. Волчанск Чугуевского района Харьковской области, действуя умышленно, из корыстных побуждений, осознавая, что гражданские лица – граждане Украины, которые находятся на временно оккупированной территории Харьковской области и принадлежащее им имущество, находятся под защитой международного гуманитарного права, умышленно пренебрегая нормами указанного права, а именно требованиями ст. 33 Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, имея при себе огнестрельное оружие, в начале марта месяца 2022 года точной даты и времени во время досудебного расследования не установлено, повторно прибыли в садовое общество «Эко Парк Сосновый Бор», расположенного в с. Бугаевка Волчанского ОТГ Чугуевского района Харьковской области. Находясь на территории общества, направились в домовладение Стерина В.Л. по адресу по ул. Строительная 5, где в то время находились охранники –Самойлова В.Г. и Михайлев Николай (другие анкетные данные во время досудебного расследования не установлены), которые осуществляли круглосуточную охрану данного домовладения, проживая в нем.

Прибыв по указанному адресу, Чигриновым Д.С. вместе с другими вышеуказанными участниками, демонстрируя огнестрельное оружие – пистолет неустановленного образца и калибра, который до этого находился в кобуре на поясе брюк последнего, продолжая

реализацию совместного преступного умысла, направленного на разграбление гражданского населения, соединенного с проникновением в помещение, вопреки международным договорам, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, с угрозой применения насилия, опасного для жизни и здоровья потерпевших, понимая, что Самойлова В. Г. гражданское лицо, которое не принимает активного участия в боевых действиях и на которое распространяется нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, приказал последней передать ключи, документы и автомобиль марки LAND ROVER RANGE ROVER AUTOBIOGRAPHY 2018 г.в. государственный знак АХ2828НС и другое имущество, принадлежавшее Стериной А.В.

По требованию Чигринова Д.С. отдать указанное транспортное средство, ключи и документы на него, Самойлова В.Г. отказала, на что Чигринов Д.С. продолжил демонстрировать огнестрельное оружие, которое имел при себе, угрожая в случае необходимости его применить. В это время Самойлова В.Г., осознавая реальную угрозу своей жизни и здоровью, опасаясь за свою жизнь, вынуждена была подчиниться требованию Чигринова Д.С. и, через подчинение, передала ключи и свидетельство о регистрации транспортного средства Борисову А.А., который указанное транспортное средство переместил за пределы домовладения, тем самым завладел указанным транспортным средством, причинив Стериной А.В. материальный ущерб на сумму 2 847 671 грн. 97 коп.

В это же время, Чигринов Д.С., демонстрируя огнестрельное оружие – пистолет, неустановленного образца и калибра, который до этого находился в кобуре на поясе брюк, с угрозой его применения продолжил требовать от Самойловой В.Г. передать имущество, принадлежащее Стериной А.В., а другие участники группы, а именно: Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., Кузьмин Д.Л., Домрачёв М.Ю., Мушта С.В. и другие неустановленные во время досудебного расследования военнослужащие ВС РФ, начали проводить детальный осмотр домовладения и прилегающей к домовладению территории, во время которого в сейфе, расположенного на втором этаже дома, обнаружили и в дальнейшем открыто завладели имуществом Стериной А.В., а именно денежными средствами в сумме 2500 долларов США, что по состоянию на момент совершения преступления в пересчете согласно официальному курсу НБУ составило 73 137 грн. 25 коп. и 20 тыс. грн., то есть денежными средствами на общую сумму 93 137 грн. 25 коп.

В это же время, Чигринов Д.С., демонстрируя огнестрельное оружие – пистолет, неустановленного образца и калибра, который до этого находился в кобуре на поясе брюк, с угрозой его применения продолжил требовать от Самойловой В.Г. передать имущество, принадлежащее Стериной А.В., а другие участники группы, а именно: Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., Кузьмин Д.Л., Домрачёв М.Ю., Мушта С.В. и другие неустановленные во время досудебного расследования военнослужащие ВС РФ, начали проводить детальный осмотр домовладения и прилегающей к домовладению территории, во время которого в сейфе, расположенном на втором этаже дома, обнаружили и в дальнейшем открыто завладели имуществом Стериной А.В., а именно денежными средствами в сумме 2500 долларов США, что по состоянию на момент совершения преступления в пересчете согласно официальному курсу НБУ составило 73 137 грн. 25 коп. и 20 тыс. грн., то есть денежными средствами на общую сумму 93 137 грн. 25 коп.

После ограбления гражданского населения военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., Мушта С.В., Кузьмин Д.Л., Домрачёв М.Ю. и местные жители граждане Украины Чигринов Д.С., Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., вместе с другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими ВС РФ территорию домовладения Стериной А.В. покинули, распорядились похищенным имуществом по своему усмотрению, тем самым причинив последней материальный ущерб на общую сумму 2 940 809 грн. 22 коп.

Своими умышленными, противоправными действиями, выразившимися в открытом похищении имущества, не вызванном военной необходимостью, Борисов А.А., вместе

с Гречко В.М., Чигриновым Д.С., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, Кузьминым Д.Л., Домрачевым М.Ю., Муштой С.В. и другими, неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими ВС РФ, нарушая требования ст. 33 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года, осуществили разграбление имущества гражданского населения в лице гражданки Украины – Стериной А.В., то есть иное нарушение законов и обычаев войны, причинив последней материальный ущерб на общую сумму 2 940 809 грн. 22 коп.

Таким образом, Борисов А.А. обоснованно подозревается в ином нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых дано Верховной Радой Украины, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть совершении уголовного преступления – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Аналогичным образом, продолжая общий преступный умысел военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., действуя по предварительному сговору в группе лиц с местными жителями гражданами Украины Чигриновым Д.С., Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Домрачевым М.Ю., Муштой С.В., а также с другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, из корыстных побуждений, совершили другие нарушения законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а именно: требований ст. 33 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года.

Так, во время пребывания на территории оккупированного вооруженными силами Российской Федерации г. Волчанск Чугуевского района Харьковской области, действуя умышленно, из корыстных побуждений, осознавая, что гражданские лица – граждане Украины, которые находятся на временно оккупированной территории Харьковской области и принадлежащее им имущество, находятся под защитой международного гуманитарного права, умышленно пренебрегая нормами указанного права, в частности требованиями статьи ст. 33 Конвенции, имея при себе огнестрельное оружие, примерно 20 марта 2022 года, точное время в ходе досудебного расследования установить не представилось возможным, прибыли в домовладение Добкиной А.Н. по ул. Волчанский Шлях, 15 в с. Бугаевка Волчанского ОТГ Чугуевского района Харьковской области, где в то время находились охранники Фадеев С.А. и человек по имени Владимир (другие анкетные данные во время досудебного расследования не установлены), осуществлявшие круглосуточную охрану данного домовладения, которые жили в доме охраны, расположенной на территории указанного домовладения.

Прибыв по указанному адресу, Чигринов Д.С. вместе с Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Борисовым А.А., Кузьминым Д.Л., Домрачевым М.Ю., Муштой С.В., а также с другими неустановленными следствием военнослужащими ВС Российской Федерации, демонстрируя огнестрельное оружие – пистолет неустановленного образца и калибра, который до этого находился в кобуре на поясе брюк последнего, продолжая с целью реализации общего преступного умысла, направленного на разграбление гражданского населения, соединенного с проникновением в помещение, вопреки международным договорам, согласие на обязательность которых дано Верховной Радой Украины, с угрозой применения насилия, опасного для жизни и здоровья потерпевших, начал требовать от Фадеева С. А. и мужчины по имени Владимир (другие анкетные данные во время досудебного расследования не установлены), выдать имеющиеся транспортные средства и другое имущество, принадлежавшее семье Добкиных.

Получив отказ от Фадеева С.А. и мужчины по имени Владимир (другие анкетные данные во время досудебного расследования не установлены) на добровольную передачу транспортных средств, Чигринов Д.С. в присутствии Гречко В.М., Гаспаряна Б.Г., и военнослужащих вооруженных сил Российской Федерации Борисова А.А., Кузьмина Д.Л., Домрачева М.Ю., Мушты С.В., а также других неустановленных в ходе досудебного расследования военнослужащих вооруженных сил Российской Федерации, понимая, что

охранники являются гражданскими лицами, которые не принимают активного участия в боевых действиях и на которых распространяются нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, угрожая применением огнестрельного оружия неустановленного образца и калибра, путем угроз осуществления выстрелов и, направляя оружие в область колен, приказал отдать им ключи от помещений. Последние, опасаясь за свою жизнь и здоровье, вынуждены были подчиниться распоряжениям Чигринова Д.С. и сообщили, что ключи от помещений находятся в доме охраны.

В свою очередь Чигринов Д.С., сообщил другим неустановленным во время досудебного расследования военнослужащим вооруженных сил Российской Федерации о необходимости осуществлять постоянный надзор за Фадеевым С.А. и мужчиной по имени Владимир (другие анкетные данные во время досудебного расследования не установлены), постоянно удерживая их под прицелом огнестрельного оружия, лишая возможности последних смотреть вверх и самостоятельно выбирать место своего пребывания.

После чего военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., действуя по предварительному сговору в группе вместе с местными жителями гражданами Украины Чигриновым Д.С., Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В., а также с другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, с использованием ключей, которыми завладели, действуя умышленно, с корыстным мотивом, понимая, что нарушают положения ст. 33 Конвенции, охваченные между собой единым умыслом, открыли двери ведущие в помещение гаража, тем самым получили беспрепятственный свободный доступ в помещение ангара, в котором находилось имущество, принадлежавшее Добкиной А.Н., а именно: самоходное моторное, прогулочное судно TrackerTundra 21 WT vin BUJ71472K708, а также имуществу, которое принадлежало Добкину М.М., а именно: прогулочному судну BassProte № 20411A808, бортовой номер № UA 2344 KV, с двигателем Mercury № 1B739540, транспортному средству – мотоциклу КМЗ ДНЕПР 16, vin 517069, государственный знак AX1174AB, прицепа специализированном ПГМФ, номер шасси H0011587, регистрационный номер AA1330XG, прицепа специализированном AnvilTrailerTrailer, модель AT7X16TA2, номер шасси 7FYBE1621KD011064, регистрационный номер AX0280XF.

В дальнейшем, продолжая реализовывать свой преступный умысел, указанные лица открыли дверь дома, тем самым получили беспрепятственный свободный доступ к дому, в котором находилось имущество Добкиной А.М., а именно ружья: BENELLI серия C номер 808761/F178135; ружья гладкоствольного FABARMXLR5 серия BA/CA номер 03917/04631; ружья гладкоствольного BENELLI VINCI серия CG/BG номер 038714Q/038702K; карабина BERETTA серия CX номер 14120; карабин BLASER R93 номер 9/116235; карабин BLASER R93 номер 9/137825; карабин BLASER R93 номер 9/137449; карабин BLASER R93 номер 9/104141, карабин BERETTA серия CX номер 14120; карабин BLASER R93 номер 9/116235; карабин BLASER R93 номер 9/137825; карабин BLASER R93 номер 9/137449, и другая бытовая техника.

После чего, указанное имущество было загружено в транспортные средства неустановленного образца, транспортировано в неизвестном направлении и в дальнейшем использовано для собственных нужд, в связи с чем, Добкиной А. Н. и Добкину М.М. был нанесен материальный ущерб.

Своими умышленными, противоправными действиями, выразившимися в открытом хищении имущества, не вызванном военной необходимостью, Борисов А.А. вместе с Гречко В.М., Чигриновым Д.С., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В. и другими, неустановленными в ходе досудебного расследования военнослужащими ВС РФ, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, осуществили разграбление имущества гражданского

населения в лице граждан Украины – Добкиной А.Н. и Добкина М.М., то есть иное нарушение законов и обычаев войны, причинив последним материальный ущерб.

Таким образом, Борисов А.А. обоснованно подозревается в ином нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых дано Верховной Радой Украины, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть совершении уголовного преступления – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Кроме того, военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации военнослужащий вооруженных сил российской Федерации Борисов А.А., действуя по предварительному сговору группой вместе с местными жителями гражданами Украины Чигриновым Д.С., Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В., а также с другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, совершили нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а именно: ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней.

В частности, досудебным расследованием установлено, что во время пребывания на территории оккупированного вооруженными силами Российской Федерации г. Волчанск Чугуевского района Харьковской области, действуя умышленно, из корыстных побуждений, осознавая, что гражданские лица – граждане Украины, которые находятся на временно оккупированной территории Харьковской области и принадлежащее им имущество, находятся под защитой международного гуманитарного права, умышленно пренебрегая нормами указанного права, в частности требованиями статьи ст. 33 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, имея при себе огнестрельное оружие, примерно 20 марта 2022 года, точное время в ходе досудебного расследования установить не представилось возможным, прибыли в домовладение Добкиной А.М. по ул. Волчанский Шлях, 15 в с. Бугаевка Волчанского ОТГ Чугуевского района Харьковской области, где в то время находились охранники Фадеев С.А. и человек по имени Владимир (другие анкетные данные в ходе досудебного расследования не установлены), осуществлявшие круглосуточную охрану данного домовладения, которые жили в доме охраны, расположенной на территории указанного домовладения.

Прибыв по указанному адресу, Чигринов Д.С. вместе с Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Борисовым А.А., Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В., а также с другими неустановленными следствием военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, демонстрируя огнестрельное оружие – пистолет неустановленного образца и калибра, который до этого находился в кобуре на поясе брюк последнего, продолжая реализовывать совместный преступный умысел, направленный на разграбление гражданского населения, соединенного с проникновением в помещение, вопреки международным договорам, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, с угрозой применения насилия, опасного для жизни и здоровья потерпевших, начал требовать от Фадеева С. А. и мужчины по имени Владимир (другие анкетные данные во время досудебного расследования не установлены), выдать имеющиеся транспортные средства и другое имущество, принадлежавшее семье Добкиных.

Получив, отказ от Фадеева С.А. и мужчины по имени Владимир (другие анкетные данные во время досудебного расследования не установлены) на добровольную передачу транспортных средств, Чигринов Д.С. в присутствии Гречко В.М., Гаспаряна Б.Г. и военнослужащих вооруженных сил Российской Федерации Борисова А.А., Кузьмина Д.Л., Домрачёва М.Ю., Мушты С.В., а также из других неустановленных во время досудебного расследования военнослужащих вооруженных сил Российской Федерации понимая, что охранники являются гражданскими лицами, которые не принимают активного участия в боевых действиях и на которых распространяются нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского

населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, угрожая применением огнестрельного оружия неустановленного образца и калибра, путем угроз осуществления выстрелов и направляя оружие в область колен, приказал отдать им ключи от помещений. Последние, опасаясь за свою жизнь и здоровье, вынуждены были подчиниться распоряжениям Чигринова Д.С. и сообщили, что ключи от помещений находятся в доме охраны.

В свою очередь Чигринов Д.С., понимая, что охранники являются гражданскими лицами, которые не принимают активного участия в боевых действиях и на которых распространяются нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, при отсутствии процедурных требований, предусмотренных ст. 42, 43, 68, 78 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08. 1949 года, сообщил другим неустановленным во время досудебного расследования военнослужащим вооруженных сил Российской Федерации о необходимости осуществлять постоянный надзор за Фадеевым С.А. и мужчиной по имени Владимир (другие анкетные данные во время досудебного расследования не установлены), постоянно удерживая их под прицелом огнестрельного оружия, лишая возможности последних смотреть вверх и самостоятельно выбирать место своего пребывания из-за принятия мер представителями стороны конфликта с целью их насильственного удержания.

Через некоторое время, Чигринов Д.С., действуя вместе с вышеуказанными участниками, понимая, что Фадеев С.А. и человек по имени Владимир (другие анкетные данные во время досудебного расследования не установлены) гражданские лица, которые не принимают активного участия в боевых действиях и на которых распространяются нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, приказал последним, таким образом сознательно ограничил их свободу передвижения, сесть в транспортное средство типа пикап, в котором находились неустановленные во время досудебного расследования военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации, которые, удерживая в руках огнестрельное оружие неустановленного образца, отвезли охранников к мосту через водохранилище в с. Старый Салтов Харьковской области. В свою очередь Фадеев С.А. и человек по имени Владимир (другие анкетные данные в ходе досудебного расследования не установлены), опасаясь за свою жизнь и здоровье, вынуждены были подчиниться распоряжению военнослужащих вооруженных сил Российской Федерации и Чигринова Д.С., в сопровождении которого в частности прибыли к мосту в с. Старый Салтов, где их отпустили, приказав назад не возвращаться.

Своими умышленными, противоправными действиями, выразившимися в незаконном лишении свободы гражданских лиц, то есть при отсутствии процедурных требований, предусмотренных ст. 42, 43, 68, 78 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года, Борисов А.А., Гречко В.М., Чигринов Д.С., Гаспарян Б.Г., военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации Кузьмин Д.Л., Домрачёв М.Ю., Мушта С.В. и другие, неустановленные во время досудебного расследования военнослужащие ВС РФ, лишили возможности Фадеева С.А. и мужчину по имени Владимир (другие анкетные данные во время досудебного расследования не установлены) самостоятельно выбирать место своего пребывания из-за принятия мер представителями стороны конфликта с целью их насильственного удержания, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, совершили нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а именно жесткое обращение с гражданскими лицами в форме бесчеловечного обращения с ними.

Таким образом, Борисов А.А., обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, а именно: жестоком обращении с гражданским населением, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть совершении уголовного преступления – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Кроме того, досудебным расследованием установлено, что продолжая совместный преступный умысел, направленный на жестокое обращение с гражданским населением Чигринов Д.С., действующие по предварительному сговору в группе с неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, 21.03.2023 во второй половине дня, точной даты и времени во время досудебного расследования не установлено, прибыл на автомобиле Toyota Land Cruiser черного цвета без государственных номерных знаков в домовладение Каширина А.А. по адресу: Харьковская область, г. Волчанск, ул. 8-го марта, 41, где встретил его хозяина, который 24.02.2022 сорвал флаг РФ, который был поднят на площади города Волчанска.

В это время Чигринов Д.С. вопреки международным договорам, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, с угрозой применения насилия, опасного для жизни и здоровья потерпевшего, понимая, что Каширин А.А. гражданское лицо, которое не принимает активного участия в боевых действиях и на которое распространяется нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, против воли последнего, ограничив его движение путем применения физической силы, приказал Каширину А.А. сесть на заднее сиденье транспортного средства Toyota Land Cruiser черного цвета без государственных номерных знаков, на котором Чигринов Д.С. вместе с другими прибыл на место совершения преступления.

Опасаясь за свою жизнь и здоровье, потерпевший Каширин А.А. через подчинение распоряжению Чигринова Д.С., сел в транспортное средство, а Чигринов Д.С. в свою очередь заблокировав двери, лишил потерпевшего возможности по собственному желанию покинуть транспортное средство.

В дальнейшем, Чигринов Д.С. вместе с другими, не установленными в настоящее время лицами из состава военнослужащих вооруженных сил Российской Федерации, которые находились в салоне автомобиля, привез потерпевшего Каширина А.А. к месту расположения отдела пограничной службы г. Волчанск, расположенного по адресу: Харьковская область, г. Волчанск, ул. Первомайская, 2Б, где в то время военнослужащие ВС РФ из числа регулярных войск ВС РФ обустроили место для проведения допроса и содержания гражданских лиц.

Прибыв по указанному адресу Чигринов Д.С. действуя по предварительному сговору группой лиц, продолжая преступный умысел, направленный на жестокое обращение с гражданским населением нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, вышел из салона автомобиля, приказал потерпевшему Каширину А. А. выйти из транспортного средства, а неустановленному военнослужащему вооруженных сил Российской Федерации, который осуществлял охрану у ворот отдела пограничной службы – позвать военнослужащего с позывным «13», который идентифицирован во время досудебного расследования как Борисов Артем Александрович, после чего, нанес потерпевшему Каширину А.А. один удар кулаком правой руки в область лица, от чего потерпевший пошатнулся.

Именно в это время к Чигринову Д.С. и потерпевшего Каширина А.А. подошел Борисов А.А., который, действуя по предварительному сговору в группе лиц с Чигриновым Д.С., продолжая общий преступный умысел, направленный на жестокое обращение с гражданским населением, также нанес поочередно два удара руками в область лица потерпевшего Каширина А.А., причинив легкие телесные повреждения, не повлекшие за собой кратковременного расстройства здоровья или значительной стойкой утраты трудоспособности. После чего взяв под руки потерпевшего подвел его к воротам, где дал

указание другому, неустановленному во время досудебного расследования военнослужащему ВС РФ принести кувалду, на что последний согласился, принес и передал ее в руки Борисову А.А., который в то время находился позади потерпевшего Каширина А.А., после чего Борисов А.А. нанес один удар кувалдой в область спины Каширина А.А., от чего потерпевший упал на землю на колени и на локти.

Находясь в таком положении, потерпевшему Каширину А.А. неустановленный во время досудебного расследования военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации надел на голову мешок, чем лишил последнего возможности видеть, что происходит вокруг и дальнейшей свободной свободы передвижения, сопровождал потерпевшего в помещение комнаты, расположенной на втором этаже отдела пограничной службы г. Волчанск, удерживая его под локоть руки, где во исполнение требования Борисова А.А., другие военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации в течение примерно 4-х часов удерживали в унижительных условиях, против собственной воли Каширина А.А. в условиях отсутствия достаточного количества продуктов питания и воды, систематически подвергая его пыткам и истязаниям путем систематических нанесений ударов ногами и руками от голени до пояса с обеих сторон, с целью нанесения физических страданий и подавления воли.

По истечении примерно 4-х часов незаконного удерживания в условиях несвободы, неустановленные военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации по указанию Борисова А.А. поместили потерпевшего в багажник транспортного средства типа «пикап», где зафиксировали руки с помощью наручников, тем самым лишив возможности последнего по собственной воле покинуть место содержания, перевезли в другое место – двухэтажное помещение дома (которое в ходе досудебного расследования не установлено), где до утра 22.03.2022 неустановленные во время досудебного расследования военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации подвергали его пыткам и истязаниям путем систематических нанесений ударов ногами и руками от голени до пояса с обеих сторон с целью подавления воли. После чего в первой половине суток 22.03.2022 (точной даты и времени во время досудебного расследования не установлено) потерпевшего Каширина А.А. вывезли на обочину дороги и отпустили.

Своими умышленными, противоправными действиями, выразившимися в незаконном лишении свободы гражданского лица, то есть при отсутствии процедурных требований, предусмотренных ст. 42, 43, 68, 78 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года, Борисов А.А. вместе с Чигриновым Д.С., другими военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, через незаконное задержание, принудительное помещение Каширина А.А. в помещение, которое он самостоятельно не мог покинуть из-за мер, принятых представителями стороны конфликта с целью его насильственного удержания, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, совершили нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а именно жестокое обращение с гражданским лицами в форме бесчеловечного обращения с ними.

Таким образом, Борисов А.А., обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, а именно: жестоком обращении с гражданским населением, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть совершении уголовного преступления – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Аналогичным образом, в первой декаде марта 2022 года, продолжая совместный преступный умысел, направленный на жестокое обращение с гражданским населением военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., действуя по предварительному сговору в группе вместе с местными жителями гражданами Украины Чигриновым Д.С., Гречко В.М. и военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В., а также с другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных

сил Российской Федерации, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, прибыли в домовладение семьи Потапенко В.И. по адресу: Харьковская область, Волчанский район, с. Синельниково, ул. Солнечная, д. 2, где Чигринов Д.С., находясь вместе с Гречко В.М. и другими вышеуказанными участниками, высказал Потапенко В.И. требование о необходимости вернуть оружие, которое последний якобы забрал из разбитой колонны вооруженных сил РФ у окраин с. Шестаково Волчанского ОТГ Чугуевского района Харьковской области. После чего указанные лица ушли в неизвестном направлении.

Примерно 20.03.2022 года, в 19:00 часов, Чигринов Д.С., одетый в военную форму российского образца, у которого на поясе в кобуре находилось оружие по типу пистолета «Макаров», вместе с Гречко В.М., и военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Борисовым А.А., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В., и другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, снова прибыли по месту жительства семьи Потапенко В.И., по адресу: Харьковская область, Волчанский район, с. Синельниково, ул. Солнечная, 2.

Поскольку Потапенко В.И. в то время не было дома, Чигринов Д.С., на выполнение общего с другими умысла, понимая, что Потапенко Д.В. и Потапенко В.В. гражданские лица, которые не принимают активного участия в боевых действиях и на которых распространяются нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, при отсутствии законных оснований для лишения свободы, то есть за пределами процедурных требований, предусмотренных ст. 42, 43, 68, 78 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года, решил задержать их и осуществить дальнейшее содержание в условиях несвободы до тех пор, пока их отец Потапенко В.И. не вернет якобы изъятые им автоматическое оружие.

С этой целью, Чигринов Д.С. в присутствии Гречко В.М. приказал Потапенко Д.В. и Потапенко В.В. собираться и ехать с ними. В свою очередь последние, опасаясь за свою жизнь и здоровье, подчиняясь требованию Чигринова Д.С., вынуждены были сесть на заднее сиденье автомобиля марки Toyota Land Cruiser черного цвета без государственных регистрационных номеров, на котором Чигринов Д.С. вместе с Гречко В.М. и неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации прибыл на место совершения преступления. При этом, военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., Домрачёв М.Ю., Мушта С.В., на выполнение общего умысла сели с обеих сторон Потапенко Д.В. и Потапенко В.В., заблокировав путем применения силы их движения, тем самым не позволяя последним свободно, по собственному желанию передвигаться и покинуть транспортное средство, незаконно лишили свободы и возможности свободного передвижения, после чего привезли помимо их воли в помещение Волчанского районного суда Харьковской области, расположенного по адресу: Харьковская область, г. Волчанск, ул. Торговая, 2, где в то время военные вооруженных сил Российской Федерации, удерживали других гражданских лиц.

Прибыв по указанному адресу, Чигринову Д.С. стало известно о том, что свободных мест в помещении не было, о чем он в телефонном разговоре сообщил военнослужащему вооруженных сил Российской Федерации Кузьмину Д.Л. После чего, согласовав с последним дальнейший план совместных действий, на автомобиле Toyota Land Cruiser черного цвета без государственных регистрационных номеров, в том же составе, доставил Потапенко Д.В. и Потапенко В.В. в помещение Волчанского отдела полиции, расположенного по адресу: Харьковская область, г. Волчанск, ул. Колокольцева, 6, где приказал им выйти из автомобиля, потом зайти в помещение занять в нём свободные камеры. После чего, Чигринов Д.С., продолжая общий умысел направлен на жестокое обращение с гражданским населением нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, с целью подавления воли

Потапенко Д.В. и Потапенко В.В. завел их в свободные камеры, где неустановленный во время досудебного расследования военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации стал наносить удары кулаками рук в область участка правого бока Потапенко Д.В. и в дальнейшем Потапенко В.В. Через непродолжительный промежуток времени Чигринов Д.С. посетив каждого из братьев Потапенко, сообщил им в ультимативной форме о том, что Потапенко В.И. – отец последних, должен немедленно передать ему оружие, которое он якобы изъяс из разбитой колонны вооруженных сил Российской Федерации после чего через несколько часов в ночное время суток, Потапенко Д.В. и Потапенко В.В. отпустили домой.

Своими умышленными, противоправными действиями, выразившимися в незаконном лишении свободы гражданских лиц, то есть при отсутствии процедурных требований, предусмотренных ст. 42, 43, 68, 78 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года, Борисов А.А., Гречко В.М., Чигринов Д.С., военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации, Кузьмин Д.Л., Домрачёв М.Ю., Мушта С.В. и другие, неустановленные в ходе досудебного расследования военнослужащие ВС РФ, из-за незаконного задержания, принудительного помещения Потапенко Д.В. и Потапенко В.В. в помещение, которое они самостоятельно не могли покинуть из-за мер, принятых представителями стороны конфликта с целью их насильственного удержания, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, совершили нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а именно жесткое обращение с гражданскими лицами в форме бесчеловечного обращения с ними.

Таким образом, Борисов А.А. обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, а именно: жестоком обращении с гражданским населением, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть совершении уголовного преступления – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Аналогичным образом, в первой декаде марта 2022 года, продолжая совместный преступный умысел, направленный на жестокое обращение с гражданским населением военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., действуя по предварительному сговору в группе с местными жителями гражданами Украины Чигриновым Д.С., Гречко В.М. и с военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Домрачёвым М.Ю., Муштой С.В., и другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, прибыл в домовладение семьи Потапенко В.И. по адресу: Харьковская область, Волчанский район, с. Синельниково, ул. Солнечная, д. 2, где Чигринов Д.С. находясь вместе с Гречко В.М. высказал Потапенко В.И. требование о необходимости вернуть оружие, которое последний якобы забрал из разбитой колонны вооруженных сил РФ у окраин с. Шестаково Волчанского ОТГ Чугуевского района Харьковской области. После чего указанные лица ушли в неизвестном направлении.

Примерно 20.03.2022 года, в 19:00 часов, Чигринов Д.С., одетый в военную форму российского образца, у которого на поясе в кобуре находилось оружие по типу пистолета «Макаров», вместе Гречко В.М., и военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Борисовым А.А., Домрачевым М.Ю., Муштой С.В., и другими неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, уродливо прибыли по месту жительства семьи Потапенко В.И., по адресу: Харьковская область, Волчанский район, с. Синельниково, ул. Солнечная, 2.

Поскольку Потапенко В.И. в то время не было дома, Чигринов Д.С. во исполнение общего с другими умысла, решил задержать и осуществить дальнейшее содержание в условиях несвободы сыновей последнего – Потапенко Д.В. и Потапенко В.В., до тех пор,

пока их отец Потапенко В.И. не вернет якобы изъятое им автоматическое оружие. С этой целью, действуя по предварительному сговору группой лиц, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, Чигринов Д.С. приказал Потапенко Д.В. и Потапенко В.В. собираться и ехать с ними. В свою очередь последние, опасаясь за свою жизнь и здоровье, подчиняясь требованию Чигринова Д.С., вынуждены были сесть на заднее сиденье автомобиля марки Toyota Land Cruiser черного цвета без государственных регистрационных номеров, на котором Чигринов Д.С. вместе с не установленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации прибыл на место совершения преступления. При этом, военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации Борисов А.А., Домрачёв М.Ю., Мушта С.В., на выполнение общего умысла сели с обеих сторон Потапенко Д.В. и Потапенко В.В., заблокировав путем применения силы их движения, тем самым не позволяя последним свободно, по собственному желанию передвигаться и покидать транспортное средство, незаконно лишили свободы и возможности свободного передвижения, после чего привезли помимо их воли в помещение Волчанского районного суда Харьковской области, расположенного по адресу: Харьковская область, г. Волчанск, ул. Торговая, 2, где в то время военные вооруженных сил Российской Федерации, удерживали других гражданских лиц.

Прибыв по указанному адресу, Чигринову Д.С. стало известно о том, что свободных мест в помещении не было, о чем он в телефонном разговоре сообщил военнослужащему вооруженных сил Российской Федерации Кузьмину Д.Л. После чего, согласовав с последним дальнейший план совместных действий, на автомобиле Toyota Land Cruiser черного цвета без государственных регистрационных номеров, в том же составе доставили Потапенко Д.В. и Потапенко В.В. в помещение Волчанского отдела полиции, расположенного по адресу: Харьковская область, г. Волчанск, ул. Колокольцева, 6, где Чигринов Д.С. приказал им выйти из автомобиля, потом зайти в помещение и занять в нём свободные камеры. После чего, Чигринов Д.С., продолжая общий умысел, направленный на жестокое обращение с гражданским населением, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, с целью подавления воли Потапенко Д.В. и Потапенко В.В. завел в свободные камеры, где неустановленный во время досудебного расследования военнослужащий вооруженных сил Российской Федерации стал наносить удары кулаками рук в область участка правой стороны Потапенко Д.В. и в дальнейшем Потапенко В.В. Через непродолжительный промежуток времени Чигринов Д.С. посетив каждого из братьев Потапенков, сообщил им в ультимативной форме о том, что Потапенко В.И. – отец последних, должен немедленно передать ему оружие, которое он якобы изыал из разбитой колонны вооруженных сил Российской Федерации после чего через несколько часов в ночное время суток, Потапенко Д.В. и Потапенко В.В. отпустили домой.

Через несколько дней, точный промежуток времени в ходе досудебного расследования не установлен, продолжая совместный преступный умысел, Борисов А.А., действуя в группе вместе с Чигриновым Д.С., Гречко В.М., военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации Кузьминым Д.Л., Муштой С.В., Домрачёвым М.Ю., а также с другими, неустановленными во время досудебного расследования военнослужащими вооруженных сил Российской Федерации, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, с целью заставить Потапенко В.И. вернуть изъятое им оружие, прибыли к месту жительства его семьи по адресу: Харьковская область, Волчанский район, с. Синельниково, ул. Солнечная, 2. Находясь по указанному адресу, Чигринов Д.С., из-за невыполнения предварительно предоставленного в ультимативной форме приказа о передаче изъятого Потапенко В.И. автоматического оружия, из-за отсутствия последнего заместу жительства, угрожая применением огнестрельного оружия, понимая, что Потапенко В.В. гражданское лицо, которое не принимает активного участия в боевых действиях и на которое

распространяются нормы международного гуманитарного права, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция). Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, при отсутствии законных оснований для лишения свободы, то есть за пределами процедурных требований, предусмотренных ст. 42, 43, 68, 78 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года, действуя повторно, приказал Потапенко В.В., который в это время находился в доме, ехать с ними, на что последний опасаясь за свою жизнь и здоровье, вынужден был подчиниться и выполняя требование Чигринова Д.С., сел вместе с ним и другим неустановленным во время досудебного расследования лицом, в автомобиль неустановленной во время досудебного расследования марки на котором прибыл Чигринов Д.С., после чего направились к месту расположения отдела пограничной службы Волчанск, расположенного по адресу: Харьковская область, г. Волчанск, ул. Первомайская, 2Б.

Прибыв по вышеуказанному адресу, Чигринов Д.С. приказал Потапенко В.В., выйти из автомобиля и двигаться на коленях не поднимая голову по улице на второй этаж указанного помещения, надел на голову пакет черного цвета, тем самым не позволяя последнему видеть присутствующих и события, которые происходят, после чего поместил в свободную камеру, где Борисов А.А. и другие неустановленные во время досудебного расследования военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации в течение 5 часов удерживали его в унижительных условиях, против собственной воли в условиях отсутствия достаточного количества продуктов питания и воды.

Те же неустановленные военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации и Борисов А.А., во исполнение общего с Чигриновым Д.С. и Гречко В.М. умысла, систематически подвергали Потапенко В.В. пыткам и истязанием путем систематических нанесений ударов ногами и руками от голени до пояса с обеих сторон, с целью причинения физических страданий и подавления его воли, после чего последнего отпустили домой, передав требование, чтобы Потапенко В. И. – отец Потапенко В.В. вернул все оружие из разгромленной российской колонны, которое он в дальнейшем и выполнил.

Своими умышленными, противоправными действиями, выразившимися в незаконном лишении свободы гражданского лица, то есть при отсутствии процедурных требований, предусмотренных ст. 42, 43, 68, 78 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года, Борисов А.А., Гречко В.М., Чигринов Д.С., военнослужащие вооруженных сил Российской Федерации Кузьмин Д.Л., Домрачёв М.Ю., Мушта С.В. и другие, неустановленные в ходе досудебного расследования военнослужащие ВС РФ, из-за незаконного задержания, принудительного помещения Потапенко В.В. в помещение, которое он самостоятельно не мог покинуть из-за мер, принятых представителями стороны конфликта с целью его насильственного удержания, нарушая требования ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 года (далее Конвенция), ст. ст. 11, 51, 75 Дополнительного протокола I к ней, совершили нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а именно жесткое обращение с гражданским лицом в форме бесчеловечного обращения с ним.

Таким образом, Борисов А.А. обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, а именно: жестоком обращении с гражданским населением, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть совершении уголовного преступления – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Следователь отдела по расследованию особо тяжких
преступлений СУ ГУНП в Харьковской области
майор полиции

подпись

Александр Алексеевич Кобылка

«СОГЛАСОВАНО»

Прокурор в уголовном производстве –

заместитель руководителя отдела процессуального руководства

и поддержания публичного обвинения управления противодействия

преступлениям, совершенным в условиях вооруженного конфликта

Харьковской областной прокуратуры   подпись

Дмитрий Валерьевич Крачек

**Подозреваемому разъяснены следующие процессуальные
права подозреваемого, предусмотренные ст.42 УПК Украины:**

Подозреваемый, обвиняемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, а также получить их разъяснения в случае необходимости;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого и перед каждым последующим допросом с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, на присутствие защитника во время допроса и других процессуальных действий, на отказ от услуг защитника в любой момент уголовного производства, на получение услуг защитника за счет государства в случае отсутствия средств на оплату таких услуг;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания – на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания;
- 8) собирать и подавать следователю, прокурору, следственному судье доказательства;
- 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд имеют право запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих тайну, охраняемую законом, или касающихся интимной жизни лица, о чем выносится мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайства о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и тому подобное;
- 13) заявлять отводы;
- 14) знакомиться с материалами досудебного расследования, и требовать открытия материалов;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные сообщения;
- 16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи;
- 17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановления репутации, если подозрение, обвинение не подтвердились;
- 18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречи с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый обязан:

- 1) прибывать по вызову в суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом суд;
- 2) выполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;
- 3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

На всех стадиях уголовного производства подозреваемый имеет право примириться с потерпевшим и заключить соглашение о примирении. В предусмотренных законом Украины об уголовной ответственности и УПК Украины случаях примирение является основанием для закрытия уголовного производства.

О подозрении мне сообщено, копия уведомления о подозрении и памятка о процессуальных правах и обязанностях вручены, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый _____
« ____ » час. « ____ » мин. « ____ » _____ 2024 года

Защитник _____
« ____ » час. « ____ » мин. « ____ » _____ 2024 года

**Следователь отдела по расследованию особо тяжких
преступлений СУ ГУНП в Харьковской области
майор полиции**

подпись

Александр Алексеевич Кобылка

Текст набрал и перевод осуществил:
доктор филологических наук, профессор,
декан украинского литературно-языкового
факультета имени Г.Ф. Квитки-Основьяненко
Харьковского национального педагогического
университета имени Г.С.Сковороды

Помощь К.Ю.Голобородько

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК (ИЗВЕЩЕНИЕ О ВЫЗОВЕ)

Гр-н (ка) Борисов Артем Олександрович (Борисов Артем Александрович), 17.01.1996 р.н., зареєстрований за адресою: Луганська область, м. Краснодон, вул. Лютікова, б. 28 кв. 29 відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «03» 02 2024 року о «11:00» год. в каб. № 104 до м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого Слідчого Управління ГУНП в Харківській області для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2 ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР № 12022220000000609 від 13.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбuvання покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

«3/» 01 2024 року

О.О.Кобилка

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК (ИЗВЕЩЕНИЕ О ВЫЗОВЕ)

Гр-н (ка) Борисов Артем Олександрович (Борисов Артем Александрович), 17.01.1996 р.н., зареєстрований за адресою: Луганська область, м. Красnodон, вул. Лютікова, б. 28 кв. 29 відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «05» 02 2024 року о «11:00» год. в каб. № 104 до м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого Слідчого Управління ГУНП в Харківській області для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2 ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР № 12022220000000609 від 13.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
  - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
  - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
  - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
  - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
  - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
  - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
  - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
  - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції

О.О.Кобилка

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

«31» 01 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК (ИЗВЕЩЕНИЕ О ВЫЗОВЕ)

Гр-н (ка) Борисов Артем Олександрович (Борисов Артем Александрович), 17.01.1996 р.н., зареєстрований за адресою: Луганська область, м. Красnodон, вул. Лютікова, б. 28 кв. 29 відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «06» 02 2024 року о «11:00» год. в каб. № 104 до м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого Слідчого Управління ГУНП в Харківській області для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2 ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР № 12022220000000609 від 13.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За здійснене ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

«31» 01 2024 року

О.О.Кобилка